

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 207.

Piątek, 19 Września (1 Października).

1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt wroczystych i Niedzieli. — Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach. — Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8; półrocznie rsr. 4; kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnośzenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5; w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10; półrocznie rsr. 5; kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji. — Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana. — Redakcja otwarta jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w czwartym kwartale wychodzić będzie, według tego samego programu, i w takich samych warunkach, jak w kwartale trzecim.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał IV-ty taż sama co w kwartale poprzednim, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	rs. 8 —
„ 6 miesięcy	„ 4 —
„ 3 miesiące	„ 2 —
„ 1 miesiąc	„ — k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowana będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w guberniach Królestwa Polskiego rocznie, półrocznie i kwartalnie; wynosi ona:

na rok	rs. 10
„ 6 miesięcy	„ 5
„ 3 miesiące	„ 2 k. 50.

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów, przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie rs. 1 k. 17, na dwa miesiące rs. 1 k. 84, — a to z powodu zniesienia przez Zarząd pocztowy w r. b. przesyłki pod opaskami.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji franco, z wyraźnym wypisaniem adresu.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Ordery. — Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warsz. — Postanowienie Namiestnika Królestwa (c. d.). — Komisja rząd. sprawiedliwości. — Rozkaz tp. o. ober-policmajstra.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Otwarcie cesarskiego warszawskiego uniwersytetu i instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa. — Dziwactwa. — Opieka nad zwierzętami; kary. — Koleje żelazne. — Wiadomości gospodarskie. — Kurjerek. — Oświetlenie. — Kursa monet. — Podarunki. — Uroczystość na cześć Humboldta. — Książki nabożne w języku ruskim. — Handel zagraniczny. — Adwokatura. — Odbudowanie dzwonicy. — Wypadek. — Austrija i ziemie słowiańskie. Pogłoski; wybory w Czechach. — Dar. — Sprawy galicyjskie. — Straszna zbrodnia. — Prusy i Niemcy. Kwestja południowo-niemiecka. — Francja. Gwardja ruchoma. — Włochy i Rzym. Demonstracja w Turynie. — Portugalia. List króla. — Danja. Kwestja szluzicka. — Anglia. Demonstracje fenienów.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Jesienne nowości mody w magazynie strojów pani Penkali, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

dnia 19 Września (1 Październ.)

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w d. 30 sierpnia, udzielił raczył ordery: Orła Białego — pomocnikowi jenerał-gubernatora wileńskiego, jenerał-lejtnantowi księciu Bagrationowi; św. Włodzimierza 2-iej kl.: dyrektorowi telegrafów i wydziału telegraficznego, tajemnemu radcy Lüdersowi i wileńskiemu gubernalnemu marszałkowi szlachty, tajemnemu radcy Domejce; św. Włodzimierza 3-iej kl. gubernatorowi grodzieńskiemu, jenerał-majorowi orszaku Cesarskiego księciu Krapotkinowi; św. Stanisława 1-iej kl. — gubernatorowi penzeńskiemu, jenerał-majorowi Seliwerstowowi; św. Anny 1-iej kl. — kuratorowi okręgu naukowego odeskiego, rzeczywistemu radcy stanu Golubcowowi. (Gon. Urzęd.)

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z d. 15 września. — Ogłaszając wojsku powierzonego mi okręgu sprawozdanie z letnich czynności wojsk, które należały do drugiej i ostatniej kolei obozowego zebrania pod Warszawą, złożone mi przez pomocnika mego jenerał-adjutanta barona Ramsaja, z szczególnem zadowoleniem dziękuję wojskom za wzorową ich służbę w obozie i za celujące postępy osiągnięte we wszelkich gałęziach frontowego ukształcenia, o czem miałem sposobność osobiście się przekonać na odbytych w obecności mojej popisach i musztrach. Przypisując skuteczne rezultaty frontowego ukształcenia w wojskach dokładności i stałości, z jaką prowadzone były w całym ciągu czynności obozowe, proszę jenerała-adjutanta barona Ramsaja przyjąć serdeczne moje podziękowanie za niezmierną i nader pożyteczną jego czynność w ciągu trwania obozu. Szczegrze dziękuję szefowi sztabu powierzonego mi okręgu, jenerał-adjutantowi Minkwitzowi, który przyczynił się do skuteczności letnich zatrudnień drugiej kolei obozu. Mam sobie za nader przyjemny obowiązek wynurzyć zupełną moją wdzięczność naczelnikom dywizji: 3-iej piechoty gwardji, jenerał-adjutantowi baronowi Meller-Zakomelskiemu, 3-iej dywizji jazdy jenerał-adjutantowi Krasnokutskiemu, 6-iej dywizji piechoty jenerał-lejtnantowi Semece, naczelnikowi 1-iej brygady saperów jenerał-majorowi Ulrychowi, dowódcą artylerji okręgu jenerał-majorowi Sawiczowi, dowódcą brygadą jazdy gwardji jenerał-majorowi Kryłowowi, i dowódcą 7-ą dywizją piechoty jenerał-majorowi Lebiediewowi. Dziękuję także wszystkim pomocnikom naczelników dywizji, dowódcom pułków, a w szczególności dowódcom pułków piechoty i jazdy gwardji, dowódcom pułków 3-iej dywizji jazdy i dowódcom pułków piechoty: 27-go witebskiego i 28-go połockiego; dowódcem brygad artylerji, w szczególności dowódcy 8-iej brygady artylerji pułkownikowi Łapewowi; naczelnikom sztabów dywizyjnych, dowódcom oddzielnych batalionów, zawiadującemu robotami saperów, dowódcy 2-go

batalionu saperów pułkownikowi Czysiakowowi, i zawiadującemu warszawskim instrukcyjnym poligonem kapitanowi gwardji Ankudinowowi; oficerom jenerałnego sztabu, którzy mieli udział w obozowych czynnościach wojsk; dowódcom batalionów, baterij, kompanij i szwadronów, i wszystkim w ogólności sztab i oberoficerom. Oświadczam moje podziękowanie dowódcom kompanij: 2-iej strzeleckiej pułku litewskiego gwardji, sztabu - kapitanowi Ozygowowi, 2-iej strzeleckiej petersburskiego pułku grenadierów, kapitanowi Sysojewowi, 2-iej strzeleckiej pułku wołyńskiego gwardji, sztabu-kapitanowi Charczewnikowowi, i 1-iej strzeleckiej 28-go połockiego pułku piechoty, sztabu - kapitanowi Łuskiemu 2mu, i szczególnie dowódcy 3-iej kompanij strzeleckiej pułku wołyńskiego gwardji sztabu-kapitanowi Radziśzewskiemu, za celujące postępy w strzelaniu powierzonych sobie kompanij, tudzież zostającemu przy mnie do poleceń podpułkownikowi jenerałnego sztabu Powalo-Szwejkowskiemu i zostającemu przy sztabie okręgowym kapitanowi jenerałnego sztabu Iwaszkinowi, za dokładne wykonanie włożonych na nich obowiązków. Niższym stopniom wojskowym oświadczam szczerze podziękowanie za ich gorliwość, dobre sprawowanie się i wzorową moralność. Podpisano. Głównodowodzący jenerał-feldmarszałek hrabia Berg.

Dalszy ciąg Postanowienia Namiestnika w Królestwie Polskiem o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich*)

68) Eustachemu Dunin, spadłemu z etatu Pomocnikowi Kontrolera Skarbowego Powiatu Petrokowskiego, za 30-letnią służbę rs. 250 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 100 z funduszu Skarbowych.

69) Janowi Otto, spadłemu z etatu Inspektorowi Służby zewnętrznej b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, za 30-letnią służbę rs. 450 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 180 z funduszu Skarbowych.

70) Henrykowi Linowskiemu, spadłemu z etatu Kontrolerowi Skarbowemu Okręgu Kieleckiego, za 26-letnią służbę rs. 225 z funduszu Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rs. 225, i z tychże funduszy.

71) Anastazemu Sieminskiemu, spadłemu z etatu Rachmistrzowi Urzędu Fabryki stempla przy Zarządzie Finansowym w Królestwie, za 20-letnią służbę rs. 105 z funduszu Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 105 i z tychże funduszy.

72) Franciszkowi Kostrzewskiemu, spadłemu z etatu Kontrolerowi b. Urzędu Konsumcyjnego Praga, za 31-letnią służbę rs. 200, a mianowicie: rs. 157 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 43 z funduszu Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rsr. 80 z funduszu Skarbowych.

73) Antoniemu Tuszewskiemu, spadłemu z etatu Ekspedytorowi Rogatek Służby Zewnętrznej b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, za 32-letnią służbę rsr. 225 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 90 z funduszu Skarbowych.

74) Radcy Honorowemu, Józefowi Cieszewskiemu, spadłemu z etatu Rewizorowi Młodszemu b. Służby Konsumcyjnej m. Warszawy, za 31-letnią służbę rs. 300 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 120 z funduszu Skarbowych.

75) Kazimierzowi Zaleskiemu, spadłemu z etatu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgu Siennickiego, za 31-letnią służbę rsr. 375 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 150 z funduszu Skarbowych.

76) Radcy Honorowemu, Bartłomiejowi Raczyńskiemu, spadłemu z etatu Rewizorowi Gubernalnemu Gubernji Warszawskiej, za 34-letnią służbę rsr. 600, a mianowicie: rsr. 566 z funduszu Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 34 z funduszu Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 240 z funduszu Skarbowych.

77) Antoninie z Szywickich Samotyha, wdowie po Kazimierzu Samotyha, spadłym z etatu Nadzorcy ucząstkowym

* Patrz *Dzien. Warsz.* Nr. 205, 206.

w służbie dochodów z akcyzy Okręgu Suwalskiego, oraz ich 7-gu dzieciom: Arturowi-Józefowi, Józefowi-Ludwikowi-Kazimierzowi, Mieczysławowi-Karolowi-Fortunatowi-Aleksandrowi, Kazimierzowi-Andrzejowi, Wacławowi-Antoniemu-Cyprianowi, Wandzie-Barbarze-Petroneli i Antoninie-Agnieszce, za 21-letnią służbę ich męża i ojca, rsr. 150 z funduszy Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu ich ojca tyleż rs. 150 i z tychże funduszy, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

78) Franciszkowi *Ichnowskiemu*, spadlemu z etatu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgu Kozińskiego, za 31-letnią służbę rs. 375 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 150 z funduszy Skarbowych.

79) Euzebiu z Janowskich *Korał*, wdowie po Asesorze Kolegjalnym Adamie Korał, spadłym z etatu Starszym Referencie b. Wydziału Dochodów Niestalych w Zarządzie Finansowym, za 33-letnią służbę męża, rsr. 225 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu jej męża, rs. 90 z funduszy Skarbowych.

80) Stanisławowi *Szczawińskiemu*, spadlemu z etatu Dozorca Rzezi w Służbie Zewnętrznej b. Urzędu Konsumcyjnego m. Warszawy, za 32-letnią służbę rs. 100 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 40 z funduszy Skarbowych.

81) Anastazemu *Wojciechowskiemu*, b. Rachmistrzowi Banku Polskiego, za 42-letnią wojskową i cywilną służbę, rs. 600, a mianowicie: rs. 486 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 114 w drodze łaski z funduszy Skarbowych.

82) Radey Honorowemu, Julianowi *Bayerowi*, b. Urzędnikowi do szczególnych poruczeń w stopniu Naczelnika Sekcji w Banku Polskim, za 38-letnią służbę, rsr. 900, z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

83) Radey Stanu, Józefowi *Belza*, b. Komisarzowi fabryk przy b. Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, następnie Urzędnikowi nadliczbowemu Banku Polskiego, za 40-letnią służbę, rsr. 1,650, a mianowicie: rsr. 1,238 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 412 w drodze łaski, z funduszy Skarbowych.

84) Franciszkowi *Siennickiemu*, spadlemu z etatu Rachmistrzowi Starszemu b. Wydziału Dochodów Niestalych w Zarządzie Finansowym w Królestwie, następnie Urzędnikowi nadliczbowemu Banku Polskiego, za 22-letnią służbę, rsr. 120 z funduszy Skarbowych, oraz z tytułu spadnięcia z etatu tyleż rsr. 120 z tychże funduszy.

85) Marjannie z Dzierżgowskich 1-go ślubu Malanowskiej, 2-go *Przybylskiej*, wdowie po Stanisławie Przybylskim, Oficjancie przy Pałacach Cesarskich w Warszawie, za 40-letnią służbę jej męża rsr. 143 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

86) Rzeczywistemu Radey Stanu, Janowi-Antoniemu *Wojciechowskiemu*, b. p. o. Zarządzającego Księstwem Łowickim, za 50-letnią służbę, do pensji rsr. 480 nadanej mu już Ukazem Najwyższym z d. 13 (25) Kwietnia 1850 roku za lat 31, dodatek w ilości rsr. 1,520, a mianowicie: rsr. 1,054 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 466 z funduszy Skarbowych.

87) Sekretarzowi Gubernjalnemu, Karolowi *Wojciechowskiemu*, b. Tłomaczowi w Zarządzie Księstwa Łowickiego, za 31-letnią służbę, rsr. 300, z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

88) Stefanji z Mayerów *Sokolnickiej*, wdowie po Sekretarzu Kolegjalnym Kajetanie Sokolnickim, spadłym z etatu Młodszemu Kontrolerze b. Najwyższej Izby Obrachunkowej, za 30-letnią służbę jej męża, rsr. 180 z funduszy Skarbowych.

89) Józefowi *Góreckiemu*, b. Członkowi Rady Budowniczej przy b. Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych, za 40-letnią służbę, rsr. 1,000, a mianowicie: rsr. 950 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 50 w drodze łaski z funduszy Skarbowych.

90) Antoninie z Tańskich *Obrąpalskiej*, wdowie po Rochu Obrąpalskim, Rachmistrzowi biura Naczelnika Powiatu Łowickiego, za 29-letnią służbę jej męża, rsr. 46 kop. 87 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

91) Antoniemu *Swierczyńskiemu*, b. Referentowi do interesów policyjnych w Zarządzie Powiatowym Warszawskim, za 40-letnią służbę, rsr. 600, a mianowicie: rsr. 540 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 60 w drodze łaski, z funduszy Skarbowych.

92) Asesorowi Kolegjalnemu, Ludwikowi *Lesznowskiemu*, b. Referentowi Starszemu Wydziału Ubezpieczeń w Rządzie Gubernjalnym Warszawskim, za 30-letnią służbę, rsr. 750 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

93) Alfonsowi *Bachmińskiemu*, b. Sekretarzowi Zarządu Powiatowego Radziejowskiego, za 27-letnią służbę, rsr. 112 kop. 50 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

94) Asesorowi Kolegjalnemu, Achillesowi *Waskiewiczowi*, b. Starszemu Referentowi Wydziału Administracyjnego w Rządzie Gubernjalnym Warszawskim, za 35-letnią służbę, rsr. 787 kop. 50 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

95) Sekretarzowi Gubernjalnemu, Feliksowi *Marczewskiemu*, b. Nadzorca Więzienia w Kaliszu, za 30-letnią

wojskową i cywilną służbę, rsr. 225, a mianowicie: rsr. 45 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 180 z funduszy Skarbowych.

96) Rozalji z Adamskich *Świąteckiej*, wdowie po Antonim Świąteckim, Burmistrzu m. Piątku, oraz ich synowi Ludwikowi, za 32-letnią wojskową i cywilną służbę ich męża i ojca, rsr. 125, z których: rsr. 62 kop. 49 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 62 kop. 51 w drodze łaski z funduszy Skarbowych, a mianowicie: rsr. 93 kop. 75 dla wdowy, a rsr. 31 kop. 25 dla syna.

97) Nikodemowi *Michałowskiemu*, b. Pisarzowi Więzienia w Sieradzu, za 30-letnią wojskową i cywilną służbę, rsr. 168 kop. 75, a mianowicie: rsr. 112 kop. 75 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 56 w drodze łaski z funduszy Skarbowych.

98) Radey Honorowemu Józefowi *Korsonowi*, b. Sekretarzowi Zarządu Powiatowego Petrokowskiego, za 31-letnią służbę rs. 187 kop. 50, a mianowicie: rs. 149 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rsr. 38 kop. 50 z funduszy Skarbowych.

99) Stanisławowi *Czaplińskiemu*, b. Radnemu Magistratu Miasta Łodzi, za 37-letnią służbę rs. 337 kop. 50, z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

100) Tomaszowi *Szklarowskiemu*, b. Lekarzowi m. Żarek, za 38-letnią służbę rs. 168 kop. 75, z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

101) Franciszkowi *Strupczewskiemu*, b. Barmistrzowi m. Brzeźnicy, za 35-letnią służbę rs. 112 kop. 50, z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego.

102) Radey Honorowemu Napoleonowi *Sierawskiemu*, b. Starszemu Referentowi Wydziału dóbr Rządowych w Rządzie Gubernjalnym Petrokowskim, za 29-letnią wojskową i cywilną służbę rs. 225, z których: rs. 180 z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 45 w drodze łaski z funduszy Skarbowych.

103) Augustynowi-Donatemu *Karpowiczowi*, b. Młodszemu Pomoćnikowi Referenta Wydziału Administracyjnego w Rządzie Gubernjalnym Petrokowskim, za 31-letnią służbę rsr. 250, z funduszy Stowarzyszenia Emerytalnego. (d. c. n.)

Komisja Rządowa Sprawiedliwości — ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskim, na 307 posiedzeniu w dniu 18 (30) Lipca r. b. odbytem, zapisy w ogólnej sumie Rs. 10,685, na różne cele dobroczynne, przez n. Tadeusza Zaniewicza, testamentem prywatnie na dniu 5 (17) Września 1868 r. sporządzonym i prawnie ogłoszonym, uczynione, — w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie wyszczególnionymi, zatwierdził.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości — ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskim, na 308 posiedzeniu w dniu 1 (13) Sierpnia r. b. odbytem, zapis sumy Rs. 300 dla b. klasztoru księży Bernardynów w Warszawie przez Karolinę Kuczakiewicz aktem z d. 5 (17) Lutego 1857 r. przed Janem Dzieciolkiewiczem Rejentem Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej uczyniony, w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w akcie rzeczonym oznaczonymi zatwierdził.

W rozkazie p. o. Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Doszło do wiadomości, że od pewnego czasu roznoszone bywają po mieście na sprzedaż kapelusze i że trudniący się tego rodzaju handlem poważają się kapelusze stare złego gatunku przerabiać, a zaopatrując takowe firmą tutejszych znacniejszych fabrykantów, wprowadzają tym sposobem w błąd publiczność. Ponieważ na zasadzie ustawy opodatkowania za prawo handlu i przemysłu, mianowicie § 45 za świadectwami na przewozy i przenośny handel, dozwolone jest skutecznie sprzedaż rękodzielniczych i kolonialnych towarów z wyłączeniem miast, osad i miasteczek, — stosownie zaś do annexu § 40 opisu E, sprzedaż kapeluszy nieinaczej skutecznie się winna jak w sklepach, budkach, ruchomych pomieszczeniach, gościnnych dworach, jatkach i innych miejscach za świadectwami i biletami na drobną sprzedaż wydanymi; zatem polecam Komisarzom cyrkulowym nie dozwalać roznosić po mieście na sprzedaż kapeluszy, uprzedziwszy trudniących się tego rodzaju przemysłem, że jeżeli będą skutecznie sprzedaż w tym sposobie, to stosownie do §§ 119 i 143 wspomnianej ustawy, towar przy nich znaleziony, zostanie im zabrany i sprzedany przez licytację publiczną. Z uwagi również na przepisy w Cesarstwie istniejące, a z Najwyższego postanowienia z dniem 1 Października 1867 roku w gubernjach Królestwa Polskiego obowiązujące, co do cech na wyrobach fabrycznych i rękodzielniczych, mianowicie: na § 78, wedle którego dopuszczają się sfałszowania cudzej firmy z upoważnienia rządu posiadanej, na wyrobach fabrycznych lub rękodzielniczych, oprócz obowiązku wynagrodzenia zrządzonej z tego powodu szkody, ulega odpowiedzialności § 1863 ustawy karnej przepisane, — polecam o dopuszczających się powyższych nadużyć donosić Ober-Policmajstrowi, dla pociągnięcia do odpowiedzialności prawnej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

19 Września (1 Października).

Z Wiednia, zaraz po powrocie tam hr. Beusta, uznano za właściwe zatelegrafować do wszystkich dzienników prowincjonalnych, że kanclerz państwa miał posłuchanie u cesarza i że wiadomości o nowych przymierzach, przesileniu gabinetowem, nowych projektach pojednania i t. p. są zupełnie bezzasadne. Ponieważ podobne wiadomości nie były podawane w dziennikach prowincjonalnych, widocznie chciano je uprzedzić, mając powody spodziewać się podobnych pogłosek. Wistocie w Wiedniu zapewniają, że przynajmniej co do projektu pojednania mają być teraz robione bardzo potężne usiłowania, których punktem wyjścia jest rezultat ostatnich wyborów w Czechach. Utrzymują, że z Czech ma być podana do cesarza olbrzymia petycja, która opierając się na rezultacie wyborów, ma prosić o rozwiązanie rady państwa i sejmu czeskiego i o mianowanie gabinetu pojednawczego. Petycja ta ma mieć zapewnione poparcie niektórych sfer w Wiedniu.

W Niemczech kolejno otwierają się posiedzenia izb reprezentacyjnych. Wczoraj otwartą została izba w Dreźnie mową tronową, w której według naszego dzisiejszego telegramu wykazany był stosunek polityczny Saksonji do Związku północno-niemieckiego i wyrażony zamiar jej zachowania niezależności w sprawach Związku. Tymczasem *Norddeutsche Allgemeine Zeitung*, z powodu że powszechnie utrzymują, iż tylko względ na Francję przeszkadza wejściu Niemiec południowych do Związku północno-niemieckiego, dowodzi iż mylnem jest aby podobna ewentualność była szkodliwą dla interesów Francji. Ponieważ Niemcy południowi są już zjednoczone z północnymi pod względem wojskowym i handlowym, dalsze zjednoczenie, to jest polityczne, nie może być groźnem dla mocarstwa trzeciego. Przeciwnie, według tego dziennika, Francja mogłaby zyskać wiele przez oświadczenie, iż nie ma nic przeciwko wejściu Niemiec południowych do Związku północno-niemieckiego, gdyż przez to przywróciłaby porozumienie pomiędzy sobą a Niemcami, które usuwając wszelkie niebezpieczeństwo wojny, pozwoliłoby na koniec wykonać dawną myśl powszechnego rozbioru. W tym duchu miał się odzywać lord Clarendon podczas ostatniego pobytu w Paryżu, a ponieważ następnie, na zgromadzeniu publicznym w Anglii oświadczył, że nigdy, od 1866 r. widoki pokojowe na lądzie stałym nie były tak świetne, jak obecnie, przeto wnoszą, iż sposób jego zapatrywania się i w najwyższych sferach francuskich został przyjęty.

Wzmagający się ruch republikański, na wschodzie Hiszpanji, w Katalonji, i na południu, w Andaluzji, gdzie do niego przyłączył się ruch socjalistowski, mianowicie w okolicach Xeres de la Frontera i na innych punktach, przeciwko któremu rząd przedsięwziął właściwe środki ostrożności i gdzie należy wysłać wojska, jak się zdaje skłonił mężów stojących na czele rządu w Hiszpanji do rozstrzygnięcia kwestji obsadzenia tronu. Jak doniósł wczorajszymi nasz telegram, członkowie gabinetu postanowili przedstawić kortezom księcia Tomasza genuńskiego jako kandydata do tronu. Czy jednak, gdyby nawet jego wybór doszedł do skutku, położony będzie koniec rozruchom republikańskiego stronnictwa, do którego może przyłączyłyby się stronnictwa przeciwnie

temu kandydatowi, to rozstrzygnięcie dopiero przyszłość.

Według doniesienia z Washingtonu przez telegraf zaatlantycki, rząd tamtejszy oznajmił reprezentantowi Hiszpanji, iż nigdy nie miał zamiaru urzędowo projektować swego pośrednictwa w sprawie w. Kuby, i w postawie swej kierował się jedynie względami ludzkości. Zatem choć z tej strony Hiszpanja może być nieco spokojniejsza.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Drezno, 30 (18) września. Przy otwarciu izby, mowa tronowa wykazuje wzbudzające uszanowanie stanowisko Saksonji względem zagranicy, przyrzeka silne popieranie Związku północno-niemieckiego, z ścisłym utrzymaniem określonych przez ustawę związkową granic pomiędzy prawami Związku a prawami pojedynczych państw.

Paryż, 30 (18) września. Dzienniki rządowe donoszą, że ciało prawodawcze będzie zwołane nie 20 października, ale prawdopodobnie w ciągu listopada.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Liwadia, 16 (28) września.** Dzięki Bogu, w stanie zdrowia Najjaśniejszej Pani ukazuje się niejaki, jakkolwiek powolny, lecz stopniowo polepszenie, pomimo trwającego jeszcze osłabienia. Febra nie wraca. (Gon. Urzęd.).

* **Moskwa, 16 (28) września.** Dziś z rana przyjechał tu Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz. Razem z Jego Cesarską Wysokością Wielkim Księciem Mikołajem Mikołajewiczem Starszym, przybył tu wczoraj Książę Konstanty Piotrowicz Oldenburgski. Wyjazd Wielkich Książąt z Moskwy do Woroneża ma nastąpić 18 (30) września. (Birż. Wied.).

* **Paryż, 28 (16) września.** Z powodu wiadomości podanej przez niektóre pisma francuskie o mającem jakoby nastąpić wkrótce przystąpieniu Badenu do związku północno-niemieckiego, rząd oświadcza półurzędowo przez swe organa, że pogłoska ta zdaje się być bezzasadną; też organa nadmienają, że rząd cesarski nie wystosował w tym względzie noty ani do Berlina, ani do Karlsruhe. (Wolff's T. B.).

* **Madryt, 28 (16) września.** Niektóre gazety donoszą, że rząd otrzymał wiadomość, że w Xeres de la Frontera i w niektórych innych punktach półwyspu przygotowują się ruchy rewolucyjne przez stronnictwa socjalistowskie. Rząd postanowił wystąpić energicznie przeciw tym knowaniom i przedsięwziął stosowne środki. (Tamże.).

* **Madryt, 28 (16) września.** Agitacja republikańska w prowincjach trwa w dalszym ciągu; w Andaluzji obawiają się naruszenia spokojności. W okolicach Garij (pod Barceloną), oraz koło Mandrera (w Katalonji) ukazały się silne bandy republikańskie uzbrojonych, przeciw którym posłano wojska. (Tamże.).

* **London, 29 (17) września.** Lord Clarendon miał na zgromadzeniu towarzystwa agronomicznego prowincji (nazwa miejscowości została niewyraźnie zatelegrafowana) mowę, w której wspomniął on także o swej ostatniej podróży na lądzie stałym i oświadczył, że nigdy jeszcze od roku 1866 widoki pokojowe nie były tak świetne, jak właśnie obecnie. W dalszym ciągu swej mowy, minister przyrzekł rychłe złożenie bezstronnego bilu wiejskiego. (Tamże.).

* **London, 29 (17) września.** Gazeta *Eastern Budget*, używana często do podawania wiadomości komunikowanych przez rząd austriacki, pisze: Na przyjęcie księcia następcy tronu pruskiego robione są w Wiedniu przygotowania jak najświetniejsze. Księżciu temu przedstawia się całe ciało dyplomatyczne i znakomitości polityczne. (Tamże.).

* **Waszyngton, 28 (16) września.** Przy objaśnie-

niach wymienionych pomiędzy reprezentantem rządu hiszpańskiego i rządem Stanów Zjednoczonych, ten ostatni złożył oświadczenie, że nie miał nigdy zamiaru zaproponować formalnie swe pośrednictwo w sprawie wyspy Kuby i że powodował się w swej postawie jedynie względami ludzkości. (Tamże.).

* (Otwarcie Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu i instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa). Według otrzymanego przez nas od kuratora okręgu naukowego warszawskiego zawiadomienia, otwarcie Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu i instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej Aleksandrji nastąpi w połowie miesiąca października r. b. O dniu zaś otwarcia każdego z pomienionych zakładów, podanem będzie do wiadomości przez rektora Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu i dyrektora instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej Aleksandrji.

* (Dziwactwa). *Warsz. Dniew.* pisze: „Prostoduszna *Gazeta Narodowa* nie przestaje przyozdabiać swych szpalt rękopiśmiennymi ozdobami warszawskiego korespondenta, który, jak wiadomo, posyła niezbyt wymagającej gazecie, swe rękopisma wprost ze szpitala warjatów. Ostatni jego utwór datowany jest 6 (18) września i jako charakterystyczny plód choroby umysłowej, przedstawia takie nie do uwierzenia zmieszanie przedmiotów i taki brak związku w myśleniu, że może stanowić dla klasycznego kierownictwa w psychiatrii najwspanialszą próbkę tak zwanego wielostronnego obłąkania. Rozumie się, że pod wszystkimi jego doniesieniami nie ma najmniejszego śladu gruntu. Naprzykład przedstawił się chorobliwej wyobraźni obraz nowego rektora uniwersytetu warszawskiego i pacjent-literat, rąbie od ucha, że ten dostojnik „zbiera gorliwie potrzebne dane do konduitynych spisków (dosłownie) studentów. Wielu dawniejszym studentom z 2-go, 3-go i 4-go kursu, podejrzanym o patriotyzm, nowy rektor wzbronił chodzenia na lekcje”. Należy pamiętać, że było to pisane na dziesięć dni przed przybyciem rektora do Warszawy, i że według korespondenta, patriotom studentom zabraniają chodzić na lekcje, które i dotąd jeszcze nie zostały otwarte. Dla uzupełnienia wszystkich tych zmyśleń, cierpiący na umyśle korespondent powiada: „studenci dostali mundury, szpady, kapelusze” i t. d. Widocznie, że najtępszy, ale nie cierpiący pomieszczenia zmysłów nowiniarz, przeznaczający swe kłamstwa do druku, starałby się przynajmniej dotykać takich sfer, gdzie nie każdy mógłby je sprawdzić, lecz w rozstrojonej wyobraźni przytaczanego korespondenta, nie jasno migotały jakieś lekcje, mundury, konduityne spiski, kapelusze. Wszystko to wylał na papier dla uwiecznienia w szpaltach *Narodowej Gazety*. Nie mniej pocieszne są inne wiadomości cierpiącego pomieszczenia zmysłów korespondenta. Wyobraziło się mu, że sejm lwowski zajęty jest obecnie kwestjami o polepszeniu materialnego bytu księży unickich, o nadaniu włościanom galicyjskim służebności, o regularniejszym podziale ich własności ziemskich, jednym słowem wyobraziło się to, czego nie ma w rzeczywistości. Z tego powodu niby ruscy działacze doprowadzeni zostali do rozpacz, skarżąc się, że „polacy nam chcą wyrwać oręż z ręki”. Na temat o księżach galicyjsko-niemieckich i o włościanach galicyjskich można powiedzieć wiele, gdyby się miało do czynienia z człowiekiem zdrowo myślącym, lecz wspomnionemu korespondentowi można tylko poradzić podwoić porcję obłędu zimną wodą. Mówi on także o jakimś niezadowoleniu rządu z najgłośniejszego arcypasterza chołmskiego Michała Kuziemskiego. Żeby ocenić tę cyniczną plotkę, należy przeczytać tylko korespondencję z Chołma w N° 197 *Dniew.* (patrz N° 201 *Dzien. Warsz.*) otrzymaną z niewątpliwie wiarogodnego źródła. Dodamy w końcu, że podobne pisaniny zasługują na to, aby je wystawić na powszechne pośmiewisko”.

* (Opieka nad zwierzętami.—Kary). Policja warszawska pomaga w znacznej mierze tutejszemu towarzystwu opieki nad zwierzętami, usiłując za pomocą kar pieniężnych odzwyczaić ludzi mających stosunek ze zwierzętami od bezpożytecznego ich męczenia. Tak w rozkazie do policji wykonawczej z dnia 18 (30) września Nr 261 czytamy, że piewien rzeźnik, za nałożenie na wóz baranów, przy-

ich przewożeniu, jeden na drugiego, co rozumie się sprawiło im bezpożyteczne męczenie, skazany został na karę pieniężną w ilości rsr. 2. Przy tej sposobności wspomniemy o okazującej się z tegoż rozkazu troskliwości władzy policyjnej co do zachowania porządku wprost dotyczącego interesów społeczeństwa. Tak wiadomo, że oddawna już polecane były właścicielom domów dla dogodniejszego znajdowania lokatorów, ponumerować mieszkania, a w bramie wywieszać tablice z nazwiskami lokatorów z oznaczeniem numerów lokalu; za niewykonanie tych przepisów, spotykamy w tym rozkazie dwóch właścicieli domów skazanych na karę pieniężną w ilości rsr. 1, i jednego, za zbyt ciemne oświetlenie schodów, w ilości rsr. 2. Z rozkazu tego można się przekonać, jak trudno jest skłonić właścicieli do utrzymywania czystości i porządku w domach; w tymże rozkazie spotykamy 13 właścicieli dorożek i dorożkarzy, oraz 5 właścicieli omnibusów ukaranych pieniężnie za nieposłuszeństwo policji, odmówienie jazdy i inne przewinienia.

* (Koleje żelazne). Do *Gazety Rolniczej* z dnia 11 (23) września, piszą między innemi: Z przedsięwzięciem kolei żelaznej łódzko-kaliszkiej, przysłały także do skutku linja od Kutna do Słupcy i tym sposobem sieć naszych kolei zachodnich powiększyłaby się i dalej w miarę potrzeby rozwijać się mogła. Droga wodna przez Wartę jest dogodna tylko dla towarów i tylko przez małą część roku pozwala na pełny ładunek statków. Splaw przytem z powodu mitręgi czasu, staje się tak drogi, że okolicom Konina trudno jest współzawodniczyć ze stronami bliżej kolei żelaznej położonemi. Byłoby pożądanem, aby przygotowania do oczyszczenia koryta rz. Warty były rozwinięte i regulacja dokonana, możnaby wtedy bowiem urządzić na Warcie żeglugę parową choćby kilku parowców dla holowania statków drewnianych. Przedsiębiorstwo to mogłoby pojsć na akcje. Zyskałoby się na czasie i stałości przewozu, a przez to fracht uległby zmniejszeniu. Myśl ta wygląda zrazu na utopję, w rzeczywistości jednak nie jest tak do niedowydania jak się wydaje, zwłaszcza, że wzięta jest pod rozwagę przez rząd pruski. Tym sposobem żyzne strony kujawskie i poznańskie zyskałyby, jedną z ważnych komunikacji, pozwalających współzawodniczyć z drogami żelaznymi.

* (Wiadomości gospodarskie). Podług korespondencji z dnia 11 (23) września z okolic powiatu nowomińskiego (gubernja warszawska) do *Gaz. Han.*, zasiewy wschodzą tam pięknie; kartofle dają dziesiąty plon w rezultacie; rozpoczęto zbiór buraków, spodziewają się do 100 korcy z morga. Chłody jesienne już nastąpiły. W Kaluszyńce płacono w dniu 11 (23) września za korzec pszenicy rs. 6 kop. 50, żyta rs. 3 kop. 80, jęczmienia rs. 2 kop. 90, owsa rs. 1 kop. 95, kartofli kop. 90.—W okolicach powiatu płońskiego (gubernja plocka), podług korespondencji z dnia 14 (26) września do *Gaz. Warsz.*, kopanie kartofli jeszcze nie było ukończone; skoszony niedawno potraw, z powodu deszczów nie zdołano dotychczas zebrać. Ceny zboża spadły, obecnie płacą za parę (korzec pszenicy i korzec żyta) rsr. 10 do 11, za korzec owsa rs. 2 kop. 40 — 50, kartofli pomimo nie szczególnego plonu, kop. 65, okowity garniec rs. 1 kop. 20.—Bawiać obecnie w m. Płońsku towarzystwo dramatyczne pod dyrekcją p. Stobińskiego, daje dwa razy tygodniowo przedstawienia, przed dość licznie zgromadzoną się publicznością.—W okolicach powiatu pułtuskiego (gubernja łomżyńska), choroba u bydła na języki i kopyta ustala; siewy na ukończeniu; urodzaje są tam dobre.—Podług korespondencji z dnia 8 (20) września z okolic miasta Zgierza (powiat łódzki, gubernja petrkowska) do *Korespondenta rolniczego*, pogoda była nader sprzyjająca zasiewom, ku końcowi jednak, susza zmusiła zawiesić siewy. Obecnie trwające deszczyki usunęły tę niedogodność, żyta dawniej posiane okryły pola piękną zielenią.

* (**Żurjerek**). Odłożone z rozkazu JW. Jenerał - Feldmarszałka próba koni oficerskich w wyższej jeździe i wycigi niższych stopni pułków brygady kawalerji gwardji, mają się odbyć, jutro w sobotę, 20 września (2 października), o godzinie 2-iej po południu, na polu Mokotowskim. Spodziewamy się, że to nie przeszkodzi publiczności wziąć udziału w zabawie z loteryją fantową, mającej się rozpocząć także o godzinie 2-iej w ogrodzie Saskim.

— Przysłowie dawnych i nowoczesnych pijaków, twierdzi w charakterystycznym wyrażeniu, że „klin klinem wybijaj potrzebę”. Otóż, zdaje się że toż samo robią w tej chwili krytycy pism tutejszych z nowowydanym, piątym z kolei zeszytem „*Szkiców*” autora, który pod pseudonimem „*Klina*” ukrył... znane powszechnie nazwisko. Wszyscy mu tedy wbijają kliny w ten utwór: jedni dowodzą że słaby, drudzy że niepotrzebnie napisany nawet. Co do nas... zgadzamy się z pierwszymi—drugim jednak zaprzeczamy słuszności, albowiem pisa-

nie nawet blahych całkiem utworów, jest zatrudnieniem nieszkodliwym nikomu a ochraniającem ludzi chorujących na literacką słabość, od wielu innych, szkodliwych dla nich i dla społeczeństwa nałogów. Co komu szkodzi, że kilka lub więcej nawet książek bez talentu, ducha i myśli, wyjdzie (nakładem autorów) i spocznie na składzie z lekką, bezpłatną dla przyjaciół i krytyków, egzemplarzy daniną? Nikt ich nie czyta, nikt nie kupuje, autorowie wszelako odbierają za nie hołdy od pewnego kółka znajomych, jako ludzie drukowani. Doprawdy—nie mamy przeciwko wydrukowaniu piętego zeszytu „Szkiców” owszem, niech się i szósty zjawi!

— I wczoraj także, pomimo niezmiernego prawdziwie letniego gorąca, sala wielkiego teatru prawie napelniona została. Rozumie się że takiego cudu dokazać mogła sama tylko „Piękna Helena”, która pomimo 25-ciu przedstawień, gęsto po sobie idących, zawsze ma jeszcze dla warszawian powab świeżości. Istotnie też z wielką starannością przedstawiają u nas tę Offenbachowską boginię, a artyści, wszyscy bez wyjątku prawie, werwą w grze i wesołością jakby naturalną, podnoszą jeszcze wartość ekspozycji. Wczoraj, pani Dowiakowska kilkakrotnie, zescenony nawet, przywoływana była i musiała powtórzyć arję z trzeciego aktu w której gestami wyrażając mężowi wyrzuciła mu:

„I któż winien? czyż nie ty
Ze ja miewam takie sny.”

— W operze Auber’a „Pierwszy dzień szczęścia” wystąpił p. Kwieciński pierwszy raz po chorobie.

— Dziś o godzinie 1-ej z południa, w dworcu stacji głównej (na Pradze) odbyło się losowanie akcji i obligów drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej.

— Dziś także hr. Łubińska Marja, rozpoczęła wykład przerwanych lekcji rysunku i malarstwa, licznym uczennicom swoim.

— W tych dniach przyjechał do Warszawy pan Tintczew, dyrektor instytutu gospodarstwa wiejskiego i leśnictwa w Nowej-Aleksandrii.

— Wiadomo, że niezależnie od istniejącej już ochrony dla dziewcząt izraelskich, założonej przez panią Eleonorę Pechkrantz, ma się urządzić w Warszawie ochrona dla chłopczyków tegoż wyznania. Otóż, taż sama pani Pechkrantz, przeznaczyła dla tej ochrony w dniu jej otwarcia 75 rubli, w papierach austriackich (mieszka bowiem obecnie w Wiedniu).

— Według doniesień dzienników krakowskich, p. Rapacki powrócił stale na scenę krakowską.

— Urodzaj na owoce dopisał w całym kraju w roku bieżącym—w niektórych jednak okolicach śliwki węgierki, obrodziły się tak bardzo, że korzec tego owocu po 75 kopiejek sprzedają.

— Gazety francuskie opisują ekscentryczny wypadek o pewnym rzemieślniku w jednym z miast francuskich, który uniesiony zapewne egzaltacją religijną, postanowił się ukrzyżować na wzór Chrystusa Pana; jakoż poprzybił sobie nogi i jedną rękę do krzyża i tak go znaleziono, osłabionego już bardzo. Jedną ręką została wolną, ponieważ nie miał trzeciej do jej przygwożdżenia.

— Wczoraj w Alkazarze odbyło się ostatnie przedstawienie trupy pani Lukatzy. Cały ogród napelniony był publicznością.

— Z dniem wczorajszym rozpoczął się konkurs w strzelnicy, w ogrodzie saskim.

— W teatrzyku na Czystem, korzystając z pogody, przedstawienia odbywają się jeszcze. W przyszłą niedzielę czyli po jutrze, dane tam będzie widowisko na benefis p. Russanowskiego.

— W komedji Fredry „Zemsta za mur graniczny”, rolę cześnika, po Rychterze, oddano p. Stolpemu.

— Wczoraj agencja tutejsza pod firmą Gąsiorowski, Cwierciakiewicz i Spółka — rozpoczęła roboty asfaltowe w Włocławsku.

— Jeden z buchhalterów Rotchylda w Paryżu, zbiegł niedawno, uniosłszy z kasy sto tysięcy franków—widać, że nie mógł więcej...

— W zakładzie p. Mieczkowskiego, znajdują się fotografie z portretem zmarłej w tych dniach literatki, pani Eleonory Ziemięckiej.

— W dniu onegdajszym, w cyrkułe Pragskim, Fryderyk Rajkowski kołodziej, lat 49 wieku liczący, w domu pod N. 388 zamieszkały, znany z nałogowego pijaństwa, przez powieszenie odebrał sobie życie—przyczyna samobójstwa dotąd niewiadoma. O wypadku tym zawiadomiono sąd, a ze strony policji zarządzono dochodzenie.

— Franciszka Stępińska, lat 60 wieku licząca, wyrobnica, w domu pod N. 2585 zamieszkała, przybywszy do

łaźni pod N. 2566, nagle zmarła. O czem sąd zawiadomiono.

— W cyrkułe Zamkowym, Kempieńska wyrobnica, pracując około budowli pałacu Prymasowskiego, przez własną nieostrożność spadła ze schodów 1-go piętra na bruk i potłukła sobie głowę niebezpiecznie. Kempieńską odesłano do szpitala Ś-go Rocha.

— W cyrkułe Powązkowskim w domu pod N. 872, Katarzyna Traube, zostająca w służbie u Augusta Fliszke buchaltera prywatnego, skarconą będąc przez swego pana za późny powrót z miasta, wyskoczyła oknem z 1-go piętra i stłukła plecy i rękę. Traube odesłana na kurację do szpitala Ś-go Ducha, o przyczynie zaś nadużycia karności zarządzono dochodzenie.

* (Oświeślenie). Latarnie gazowe miejskie poczynając od dnia dzisiejszego, to jest 19 września (1 października) do 25 (7) t. m. włącznie, powinny być zapalone o godzinie 6-ej wieczorem, a gaszone o godzinie 5-ej rano.

* Kursa monet zagranicznych w Warszawie.

Za talar wczoraj rs. 1 kop. 20 dziś rs. 1 kop. 20.

Za frank „ — „ 33 „ — „ 33.

Za złoty reh. „ — „ 68 „ — „ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Podarunki). Kijewlanin donosi, że Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu, przez wzgląd na porządek, jaki przestrzegany był w Kijowie podczas pobytu Ich Cesarskich Wysokości w tem mieście, udzielił raczył podarunki starszemu policmajstrowi kijowskiemu, pułkownikowi von Hübbenetowi, i niektórym innym urzędnikom policji dla niższych zaś stopni przeznaczył 200 rs. Oprócz tego znaczne podarunki i ofiary w pieniądzu udzielone zostały innym także osobom. Nadto Ich Cesarskie Wysokości ofiarowali 500 rs. dla ubogich.

* (Uroczystość na cześć Humboldta). *Birż. Wied.* piszą, że w Carskiem-Siole urządzona była w zeszłym tygodniu niewielka uroczystość na cześć Humboldta. W Cesarskiej bibliotece pałacu aleksandrowskiego znajduje się popiersie spiżowe Aleksandra Humboldta, ofiarowane w darze przez króla pruskiego Fryderyka Wilhelma IV zmarłej Cesarzowej Aleksandrze Teodorównie, która podarowała to piękne popiersie bibliotece, w której zgromadzone są wszystkie prawie dzieła znakomitego naturalisty. W dniu urodzin tego wielkiego męża, około jego popiersia, przyozdobionego kwiatami, zgromadziło się niewielkie kółko mężczyzn i dam. Na stole przed popiersiem leżały najważniejsze dzieła Humboldta. Jeden z obecnych miał przy tej sposobności piękną mowę; oprócz tego odczytane zostały wiersze na zgon znakomitego uczonego i krótki jego życiorys.

* (Książki nabożne w języku ruskim). *Wil. Wiest.* pisze: „W N-e 118 pisma naszego z roku zeszłego zamieszczone było rozporządzenie okręgu naukowego o wycofaniu w szkołach tego okręgu z użytku uczni wyznania rzymsko-katolickiego modlitewników tego wyznania, nieodpowiednich wiekowi dziecinnemu, nieprzystępnej dla nich treści i uznanych przez księży nauczycieli religji za nieodpowiednie do użytku uczni. Następnie wydany został nakładem okręgu modlitewnik pod tytułem: „Ołtarzyka rzymsko-katolickiego,” przełożony z polskiego przez prałata Antoniego Niemkę i aprobowany przez władzę duchowną rzymsko-katolicką. Obecnie niektórzy naczelnicy zakładów naukowych zawiadomili zwierzchność okręgu, że przy rozdaniu uczniom katolikom nadesłanych z okręgu modlitewników w języku ruskim, wzamian uznanych przez księży nauczycieli religji za nieodpowiednie, wszyscy inni uczniowie katolicy oświadczyli życzenie otrzymania ruskiego wydania pomienionego modlitewnika. Na skutek tego wydane zostało z okręgu naukowego rozporządzenie względem nadesłania do pomienionych zakładów potrzebnej ilości egzemplarzy pomienionego modlitewnika dla bezpłatnego rozdania. Z przyjemnością zaznaczamy w naszej kronice, że początek odłączenia świętej sprawy wiary od obcej tutejszemu ludowi i krajowi narodowości, uczyniony został przez młodzież kształcącą się w zakładach naukowych okręgu wileńskiego.”

* (Handel zagraniczny). Na podstawie ogłoszonego obecnie drukiem tomu „Obrazu handlu” (*Виды торговли*) za rok 1868, *S. Pet. Wied.* podają główne rezultaty naszego handlu zagranicznego, prowadzonego przez granicę europejską, za ubiegły okres roczny, z których czerpiemy co następuje: Wywóz towarów wynosi: przez granicę właściwie europejską 209,529,000 rsr., czyli z dołączeniem do

tego 8,156,000 rsr. wywozu do Finlandji, ogółem 217,686,000 rsr. Należy przytem mieć na względzie, że wartość rzeczywista wywozu naszych produktów obniżyła się znacznie w porównaniu ze stąłą na nie ceną; wzięwszy przeto za podstawę obliczenia wartości towarów wywiezionych, prejskurant rzeczywisty, ogólna wartość naszego wywozu zeszłorocznego wyniesie około 275,000,000 rsr. Z porównania tej sumy z rzeczywistym rezultatem zeszłorocznym, okazuje się obniżenie wartości wywozu mniej więcej na 25,000,000 rsr. Przywieziono towarów: przez granicę europejską za 239,892,000 rsr., z Finlandji za 4,533,000 rs., razem za 244,425,000 rsr. Obliczenie to uważane być może przez przybliżenie jako rzeczywiste; przewyżka przeto wywozu nad przywozem wynosiła w roku zeszłym około 30,000,000 rsr. (podług wartości rzeczywistej). Żegluga handlowa w r. 1868 była słabsza niż w roku poprzedzającym. Liczba statków tak żaglowych jak i parowych wynosiła: przybyłych w 1857 roku 11,047, w 1868 roku 10,338; odpłynęło zaś 11,090 i 10,307. Dochody celne w roku zeszłym były nieco mniejsze niż w roku poprzednim, wynosiły bowiem w 1867 roku ogółem 37,053,000 rsr., w 1868 zaś roku 36,197,000 rsr.

* (Towarzystwo techniczne w Moskwie). Podług *Sowr. Izw.*, w końcu bieżącego roku rozpocznie swe czynności „towarzystwo moskiewskie do szerzenia wiadomości technicznych”, którego ustawa zatwierdzoną została przez ministra spraw wewnętrznych 4 (16) czerwca r. b. Towarzystwo to ma na celu przyczynić się do doskonalenia i szerzenia w Rosji wiadomości technicznych w ogólności zwłaszcza zaś co do przyswojenia wydoskonalonych sposobów technicznych w tych gałęziach rzemiosł i przemysłu ojczystego, które mają rozleglejsze zastosowanie praktyczne. Dla osiągnięcia tego celu, towarzystwo może, na zasadzie swej ustawy i po uzyskaniu należytego upoważnienia, zakładać szkoły techniczne i warsztaty instrukcyjne, urządzić biblioteki, wystawy i muzea mające styczność z przemysłem i rzemiosłami, i wydawać dzieła w rozmaitych gałęziach wiadomości technicznych.

* (Adwokatura). *Mosk. Wied.* donoszą, że młodzi adwokaci, z liczby tych którzy kształcili się w uniwersytetach i którzy są pomocnikami adwokatów przysięgłych i kandydatami do posad sądowych, powzięli myśl bronięcia spraw wspólnymi siłami. Jeszcze w roku zeszłym zawiązały się w Moskwie dwa takie kółka, lecz jedno z nich uorganizowało się ostatecznie teraz dopiero. Kółko to ma ogólną firmę „Adwokatura” i trudnić się będzie przeważnie sprawami osób ze stanu kupieckiego i klientów z innych miast. Kancelarja „Adwokatury” znajdować się będzie w jednym z najbardziej handlowych punktów Moskwy; porady prawne udzielane będą bezpłatnie, i bezpłatnem będzie również przygotowywanie roztrząsanie spraw. Procesa osób, nie będących w stanie ponosić wszystkie koszty sądowe, prowadzone będą kosztem „Adwokatury”, pod warunkiem zwrotu kosztów po ostatecznem wygraniu sprawy.

* (Odbudowanie dzwonicy). Dzwonica Iwana Wielkiego w Moskwie przebudowywa się. Korespondent *Petersburgskiej Gazety* powiada, że stara bania tej dzwonicy sprzedana została na licytacji za 13,800 rs. temu samemu przedsiębiorcy, który podjął się zrobić nową; złoto na zburzonej bani oszacowane zostało na 4 rsr. 65 kop. Za budowę nowej bani wraz z postawieniem na niej krzyża, przedsiębiorca otrzyma, jak powiadają, 62,000 rs. Budowa ta mogłaby kosztować taniej, lecz, jak nadmieniamy tenże korespondent, konkurenci nie zgłosili się na licytację.

* (Wypadek). Gazeta policyjna petersburska podaje następujący rozkaz oberpolicmajstra petersburskiego, z dnia 8 września 1869 r. „Dnia dzisiejszego z rana, w czasie przejazdu na ulicy wielkiej Sadowej kurjera ministerstwa spraw wewnętrznych, koń jego uniósł, i po drodze obalwszy stragan z bułkami, natknął się próżną dorożkę; dorożkarz zdolał zeskoczyć, i z pomocą innych zatrzymać konia kurjera, lecz koń dorożkarza przestraszony, pobiegł zaulkiem Czerniszewa. Stojący na rogu pomienionego zaułku i kanału ekateryńskiego stójkowy Antyp Samsonow, starał się zatrzymać owego konia, ale został przez tegoż obalony i zabity na miejscu, a konia następnie zatrzymał stróż domu Sobolewa. Ubolewając nad smutnym wypadkiem, który kosztował życia Samsonowa, mam sobie za obowiązek czyn jego podać do wiadomości policji.” Dnia 10 września z rana odbył się pogrzeb stójkowego Samsonowa, poległego śmiercią bohaterską. W orszaku pogrzebowym znajdowali się liczni komisarze cyrkulowi, oficerowie policji, nadzorcy rewirów i policjanci, pragnący oddać ostatnią posługę godnemu swemu koledze. Trumnę jego, w liczbie innych, niósł oberpolicmajster jenerał-adjutant Trepow. Tłumy ludu, pomimo niepogody, towarzyszyły orszakowi. (*Birż. Wied.*)

Austria i ziemie słowiańskie.

* (Pogłoski. — Wybory w Czechach).

Wiedeń, 29 września. Uznano za stosowne zawiadomić rząd pisma prowincjonalne zapomocą telegramów, że hr. Beust po swoim powrocie z podróży, przyjmowany był przez cesarza w sposób jak najlaskawszy i że wszelkie pogłoski o zawarciu nowych przymierzy, o przesileniu ministerjalnym, o nowych projektach pojednania i t. d., mają być uważane jako bajki. Lecz o ile wiadomo, pisma pomienione ani nie mówią poprzednio o tem, jakoby w stosunku pomiędzy cesarzem i kanclerzem państwa zaszła jakakolwiek zmiana, ani też zapowiadały przesilenia ministerjalnego lub nowego projektu pojednania; wystosowanie przeto do nich telegramu w duchu powyższym, mogło być spowodowane jedynie zamiarem ostrzeżenia zawczasu co do mogących szeregować się na prowincji pogłosek o ewentualnościach powyżej wzmiankowanych. Muszą więc istnieć fakty, mogące dać powód do takich pogłosek, i zdaje się, jak gdyby rozmaite sfery uważały takie fakty przynajmniej za możliwe. W rzeczy samej, mnożą się wskazówki, z których możnaby wyprowadzić wniosek, że zamierzono raz jeszcze wykonać wkrótce silny atak przeciw teraźniejszemu porządkowi rzeczy. Punkt wyjścia do tego mógłby dać w każdym razie rezultat wyborów w Czechach. Powiadają, że lud czeski zamierza podać wkrótce cesarzowi adres olbrzymi, który, z powołaniem się na usposobienie, jakiego lud czeski dał dowód przy ostatnich wyborach, upraszać będzie o rozwiązanie rady państwa i sejmu czeskiego i o mianowanie takie ministerstwa, które byłoby zdolne do przywiezienia do skutku dzieła pojednania; naturalnie, że adres ten posłużyłby jedynie jako poparcie dla kroków przedsięwziętych już w innych sferach na korzyść życzeń czeskich. Tymczasem atoli organa obu kierunków usiłują dowieść, że ostatnie wybory w Czechach zapewniły zwycięstwo ich respective stronnictwu. Pismom czeskim powodzi się to z łatwością, dość im jest bowiem wskazać na rezultata wyborów, które wypadły prawie całkiem w duchu programu narodowego. Daleko trudniejsze jest położenie pism przychylnych konstytucji, nie małem jest bowiem zadanie wykazywać zwycięstwa tam, gdzie z liczby 80-u przeszło kandydatów, zdołano przeprowadzić wybór dwóch tylko swoich stronników. Lecz to nie zenuje bynajmniej dzienniki pomienione, które głoszą, że jakkolwiek ich kandydaci nie utrzymali się, pomimo to usiłowaniami władz w niektórych okręgach powiodło się zyskać kilkunastu wyborców, zapomocą zaś tego wyłomu w zwartych dotąd szeregach opozycji czeskiej, utworzona została na późniejsze czasy droga do zupełnego zwycięstwa stronnictwa konstytucyjnego. Naturalnie, że dyskusja co do tego zdania jest niemożliwa; wnosząc atoli z dotychczasowego doświadczenia, można twierdzić, że te „późniejsze czasy”, które pocieszają się przyjaciele konstytucji, przyjdą w rzeczywistości zbyt późno. Kierujący namiestnictwem w Czechach, feldm.-por. baron Koller, nie musi mieć wcale przekonania o zwycięstwie stronnictwa konstytucyjnego, albowiem powiada, że uprasza on o uwolnienie go z tego stanowiska. Może być zresztą, że na postanowienie to wpłynęło zajście wynikłe pomiędzy namiestnictwem i radą miasta Pragi, pod którym to względem czekać jeszcze trzeba na ostatnie słowo, albowiem burmistrz miasta Pragi, Dr. Klaudy, który podał się do dymisji, przybył tu dziś dla osobistego złożenia prezesowi ministrów, hrabiemu Taaffe, sprawozdania co do prawdziwego położenia rzeczy i dla uzyskania, jeżeli to stać się może, odwołania rozporządzeń wydanych przez namiestnictwo. (Nordd. A. Z.)

* (D a r). Lwowskie Słowo donosi, że słowiański komitet dobroczynny w Moskwie, uczciwszy rocznicę dnia urodzin Husa przez ustanowienie tak zwanego stypendjum betleemskiego po 300 złr. rocznie, przysłał oprócz tego do Pragi, z powodu tej rocznicy, złoty kielich wyrobu Sazikowa, wartości 1,000 rs. Kielich ten zrobiony jest na wzór kielichów prawosławnych, używanych przy mszy św. Dar ten powinien służyć dla Czechów pamiętnym wspomnieniem, że Jan Hus z całą energią swej silnej duszy, wbrew duchowieństwu katolickiemu, obstawał za dogmatem komunikowania pod obydwoma postaciami, przyjętym w cerkwi prawosławnej. Wraz z tym kielichem posłano do Pragi z Moskwy wiersze ruskiego poety T. J. Tiutczewa, opiewające sławę Husa, obrońcy prawosławnego kielicha.

* (S p r a w y g a l i c y j s k i e). Lwowskie Słowo pisze: „Wikariusz kapituły kanonik Michał Malinowski, wydał 9 (21) września okólnik ordynacji, zawiadamiający duchowieństwo lwowskiej archidiecezji, że został on mianowany administratorem

metropolii.” — Z Brzeżan piszą do tegoż dziennika: „W tych dniach mieliśmy sposobność widzieć przekonywające i dotykające dowody pogrzebania unji na Wysokim Zamku we Lwowie. Tydzień temu przyjechał do Brzeżan, dyrektor rusińskiego teatru narodowego, p. Małencki. Przedstawienia zwykle dawane były w ujeżdżalni wojskowej, jeżeli takowa nie była zajęta. Teraz huzarzy wyszli z Brzeżan na manewra do Lwowa, w skutku czego wojskowa zwierzchność austriacka i zarząd powiatowy udzieliły upoważnienie do użycia tej ujeżdżalni na widowiska. Otrzymałszy takie upoważnienie, p. Małencki przystąpił do przysposobienia sceny. Natenczas przyszedł do niego woźny, wziął klucz i rozpuścił robotników, niby z powodu, że przedstawienia będą przeszkadzały wyznaczonemu w tem miejscu poborowi rekrutów. P. Małencki straciwszy czas i pieniądze, zmuszony był ulokować swój teatr w innym gmachu.”

* (Strasza zbrodnia). W Brnie (Brünn) dokonane zostało, 26-go września wieczorem, straszne nadużycie, które oburzyło całą ludność. Pan Müller, kupiec handlujący wełną, wszczął z hr. Hompesch'em, byłym oficerem od ułanów, spreczkę, skutkiem której hr. Hompesch wydobyl na ulicy rewolwer z kieszeni i strzelił Müllerowi w twarz. Powód do sprzeczki dało dziecko Müllera, które zaplątało się hrabiemu pomiędzy nogi. Hrabią uderzył dziecko szpicrutą, na co ojciec powiedział, że jeżeli obrazi on raz jeszcze jego dziecko, to zbije go pięścią. Na te słowa, hrabia wystrzelił do Müllera z rewolwera. Kula przeszła koło oka w głowę. Müller zemdlął i upadł, lecz wrócił potem do przytomności. Hr. Hompesch uciekł do hotelu, lecz został znaleziony później w pokoju i odprowadzony do policyi. Oburzenie ludu było trudne do opisu: podarto hrabiemu ubranie i wszyscy rzucili się na niego z pięściami i kijami. Hr. Hompesch oświadczył w policyi, że został przez Müllera napadnięty i pobity. Znalezione rewolwer w kieszeni hrabięgo. Wydarzenie to przeraziło całą ludność. — W. Bl. uzupełnia wiadomość powyższą następującym telegramem: „Hrabią Hompesch odesłany został wczoraj w nocy do sądu kryminalnego. Lud zgromadzony tłumnie przed ratuszem, usłuchał wezwania komisarza policyjnego w imieniu prawa i nie niepokoił więźnia przy przewożeniu go. Kula przenikła wdół oka do kości i splaszczyla się. Zdaje się, że Müllerowi nie grozi niebezpieczeństwo utraty życia.” (Nordd. A. Z.)

Prusy i Niemcy.

* (Kwestja południowo-niemiecka). Czytamy w Nordd. A. Z. pod datą 29-go września: O tak zwanej kwestji południowo-niemieckiej zaczyna już objawiać się stopniowo w prasie zagranicznej zdania bezstronne. Wiadomo, że wiedeńska Die Presse wynurzyła przekonanie, że najlepiej byłoby, ażeby dezwolonom zostało rozwinąć się samym przez się stosunkom w Niemczech południowych, z zupełnym przyznaniem im prawa stanowienia o własnym losie. Również w pismach francuzkich, w których mowa tronowa wielkiego księcia badenckiego wywołała kilka dni temu tak wielką wrzawę, zaczynają ukazywać się obecnie zdrowe poglądy na położenie rzeczy. Taki pogląd daje w swym ostatnim numerze dziennik Public w długim artykule, który pochodzi, jak powiada redakcja, od jednego z publicystów niemieckich, lecz który dziennik pomieniony pochwała widocznie. Artykuł ten obejmuje przedewszystkiem dowodzenie, że jeżeli nie w Wirtembergu i Bawarii, to w każdym razie w wielkim księstwie badenickim, ludność i rząd okazują skłonność do przystąpienia do związku północno-niemieckiego. Autor zapytuje następnie, czy artykuł IV traktatu pokoju prążskiego sprzeciwia się takiej ewentualności. Podług tego artykułu, cztery państwa południowo-niemieckie mają utworzyć związek. Lecz gdyby nie chciały tego, w takim razie, co najwyżej, samym tylko Prusom i Austrii może służyć, z mocy artykułu pomienionego, prawo do zmuszenia państw południowo-niemieckich do utworzenia takiego związku. Jeżeli zaś oba te mocarstwa nie zechcą, jak się tego można spodziewać, wywrzeć w sposób czynny taki przymus na państwa południowo-niemieckie, to w takim razie upada artykuł IV-ty traktatu pokoju. Powiadają wprawdzie, że względy na Francję sprzeciwiają się wejściu państw południowo-niemieckich do związku północno-niemieckiego. Jest to atoli urojeniem mniemać, że interesa rzeczywiste Francji uciurpiałaby w skutek takiej ewentualności. Ponieważ państwa południowo-niemieckie połączone są już ze związkiem północno-niemieckim pod względem militarnym i handlowym, dalsze przeto polityczne pomiędzy nimi zjednoczenie byłoby obojętnem dla każdego

trzeciego mocarstwa, które nie mogłoby być przez nie w żaden sposób zagrożone lub pokrzywdzone. Byłoby to raczej dla Francji zyskiem niezaprzecznym, gdyby oświadczyła ona jawnie, że nie ma nic do nadmienienia, pazeć w wejściu Niemiec południowych do składu związku północno-niemieckiego. W ten sposób zostałby usunięty ostatni powód stojący na przeszkodzie porozumieniu pomiędzy Francją i Niemcami, którego to porozumienia oba narody życzą sobie zresztą tak gorąco. Jak skoro zaś Niemcy i Francja porozumieją się wzajemnie, w takim razie niebezpieczeństwo grożące pokojowi europejskiemu zostanie odwrócone, tak dalece, iż można będzie nawet przystąpić do rozstrzygnięcia kwestji rozbrojenia powszechnego. Korespondent paryzki pisze do Daily News'a, że lord Clarendon, angielski minister spraw zagranicznych, podczas swego ostatniego pobytu w Paryżu oświadczał się w podobnymże duchu. Ponieważ zaś lord Clarendon, jak donosi depesza telegraficzna, oświadczył także na zgromadzeniu publicznym, że nigdy jeszcze od r. 1866 widoki na pokój nie były tak świetne jak teraz, to można być przekonany, że podobny pogląd ministra znalazł uznanie ze strony sfer właściwych.

Francja.

* (Gwardja ruchoma). Nowe ćwiczenia gwardji ruchomej, które odbyć się miały w dniu 3-m października, odłożone zostało aż do nowych rozkazów. Postanowienie to zostaje, jak się zdaje, w związku z projektem reorganizacji częściowej tych nowych sił narodowych, utworzonych prawem 1868 r. (La Fr.)

Włochy i Rzym.

* (Demonstracja w Turynie). Dzienniki turyńskie podają dziś niektóre szczegóły o manifestacji w d. 27 września. Chciano obchodzić rocznicę dni wrześniowych. Tłum ludu złożony blisko z trzech tysięcy osób, z chorągwią na czele udał się na cmentarz dla złożenia wienieców na grobach ofiar poległych w rozruchach 1864, z powrotem zaś wydawano buntownicze okrzyki. Wszystko jednak ograniczyło się na szumnej demonstracji. (La Fr.)

Portugalia.

* (List króla). Osnowa listu przesłanego przez króla Ludwika Portugalskiego do księcia Loulé, jest następująca: „Pałac Maffra, 27 września. Mój drogi książę! Zwróciwszy uwagę na to, że niektóre dzienniki twierdzą upornie, jakoby w skutek kombinacji poczynionych w Paryżu miał zamiar złożyć koronę portugalską na korzyść mojego syna, pod rejęną dostojnego mojego ojca i przyjąć koronę hiszpańską; co więcej, widząc że bezzasadna ta pogłoska znajduje wiarę, i że przypisują mi postanowienia takiej wagi i tak dalekie od mojego serca, proszę cię mój drogi książę, ażebyś kazał o ile można jak najspieszniej zaprzeczyć tej wiadomości. Jeżeli Opatrzność wśród bolesnych prób zachowała dni mojej ojczyźnie, spodziewam się, że z miłością kraju, szczerem przymierzem wolności i tronu, będę mógł oprzeć się tym strasliwym ewentualnościom. Mając zaszczyt stać na czele naszego narodu, potrafię spełnić obowiązki, jakie wkładają na mnie miłość instytucji i prawosze względem mojej ojczyzny. Urodzony portugalszym, chcę umrzeć portugalszym. Wasz przywiązany, Ludwik.” (Cor. Hav. Bul.)

Dania.

* (Kwestja szlezwicka). Nord z d. 28-go września pisze: Zmiana ministerjalna, zaszła w Kopenhadze, nie powinna, jak się zdaje, zmienić postawy gabinetu Frysa względem jedynej kwestji Szlezwigu północnego, przez którą Dania pozostaje w styczności z ogólną polityką Europy. Prawda, że przy ostatnich wyborach kilku kandydatów, a pomiędzy nimi minister wojny, p. Raasloff, obstawało energicznie za koniecznością ukończenia reorganizacji wojskowej, ażeby być gotowym na wszelkie ewentualności, których jaśniej nie wykazali. Zwracaliśmy dość często uwagę na to, że byłoby niesprawiedliwością upatrywać stanowczo w ministerstwie Frysa tożsamość z dążnościami stronnictwa ultranarodowego kopenhageńskiego, które stale myśli o korzystaniu z europejskiego zaburzenia, w celu rozwiązania kwestji granic, której gabinet berliński nie chce, jak się zdaje, wcale dotykać. Nie należy przypisywać szczególnego znaczenia nadziejom, jakie kandydaci narodowi, a przedewszystkiem dawny minister p. Hall, wynurza pod tym względem przed wyborcami. Położenie Europy i obecne zajęcia gabinetu tuileryjskiego nie są tego rodzaju, ażeby pomiędzy Francją i Prusami mogły wszcząć się układy w przedmiocie artykułu 5-go traktatu prążskiego. Prawda, że idee stronnictwa narodowego w Kopenhadze co do reorganizacji wojsko-

RECEIVED BY THE NATIONAL ARCHIVES

aby się w powyższym terminie sam lub przez pełnomocnika urzędowo upoważnionego, wraz z dowodami prawa usprawiedliwiającego pod pretekstem zgłoszenia, ogłoszenie decyzji w dniu jej zapadnięcia nastąpi.

Szadek d. 12 (24) Września 1869 r.
za Podsekda, J. Otock.

N. D. 7013. Sąd Pokoju w Kutnie.

Z powodu żądanej regulacji nowej hipoteki po włościki gruntów in teritorio miasta Kutna położonych, w posiadaniu sukcesorów Karola i Ernestyny małżonków Kryger będących, uwiadomiam, iż regulacja ta w dniu 15 (27) Stycznia 1870 r. nastąpi, wzywa interesantów, iżby do takowej osobiście lub przez pełnomocników prawnie umocowanych z dowodami w Sądzie tutejszym zgłosili się pod skutkami prekluzji.

Ogłoszenie decyzji nastąpi w dniu 16 (28) t. m. i r. i od tego dnia czas do odwołania się służyć będzie.

Kutno d. 12 (24) Września 1869 r.
1—1 Podsekda, w z. Kobylecki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6879. Варшавская Казенная Палата.

Объявляю, что въ присутствии оной 8 (20) Октября с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться публичные изустные торги на отдачу въ 12-лѣтнее арендное содержание казеннаго фольварка Руда, Варшавскаго Уѣзда срокомъ съ 1 (13) Октября 1869 г. до 1 (13) Октября 1881 г., начиная сии торги отъ установленной для сей аренды годовой суммы 780 р. 60 к.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяются торги посредствомъ запечатанныхъ объявлений, которые должны быть представляемы до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа, объявленія сии вскрываются по окончаніи изустнаго торга.

Желающие участвовать въ торгахъ, обязаны представить, кромѣ свидѣтельства установленнаго для арендаторовъ казенныхъ имѣній, квитанцію казеннаго казначейства или Банка возмездно залога наличными деньгами или другими принимаемыми подъ залоги билетами въ разсрѣдъ 500 р. и сверхъ того 10 р. наличными деньгами на издержки публикаціи о торгахъ.

Таковыя же свидѣтельства и квитанціи должны быть приложены къ запечатаннымъ объявленіямъ, такъ какъ заявленія безъ сихъ документовъ оставлены будутъ безъ послѣдствій.

Условія сдачи имѣнія Руда въ аренду, могутъ быть пересматриваемы желающими ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ дней, въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Варшавской Казенной Палаты.

Г. Варшава, 10 Сентября 1869 года.
Ассесоръ, Добосинскій.
Старшій Дѣлопроизводитель.
1—3 Колодзинскій.

N. D. 7048. Magistrat Miasta Warszawy.

Na sprzedaż do rozbioru przybudowanej izby drewnianej na posesji Nr. 2465 która z powodu zupełnej dezolacji grozi zawaleniem, odbędzie się w d. 29 Września (11 Października) r. b. o godzinie 12 w południe u Komisarza Administracyjnego cyrkulu 4, 5 i 6 licytacja głośna od kwoty rs. 1 in plus, do której przystępujący, wadium w ilości rubli srebr. jeden złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego cyrkulu 4, 5 i 6 przejrzeć może.

Warszawa d. 15 (27) Września 1869 r.
Z upoważnienia p. o. Prezydenta,
Radny Magistratu, Luceński.
za Naczelnika Kancelarii, Baudouin.

N. D. 6647. Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Podaje do powszechnej wiadomości, że od d. 6 (18) Września r. b. po d. 6 (18) Października t. r. włącznie przyjmowane będą przez Naczelnika Kancelarii Dyrekcji, każdodziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, od godziny 9 z rana do godziny 3 po południu, deklaracje na papierze stempowym, ceny kop. 15 wpisane, na dostawę w r. 1870 materiałów dla warsztatów mechanicznych, tudzież magazynu eksploatacyjnego dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, mianowicie:

Żelaza walcowanego, stali i innych metali.
Blachy.
Bali i desek.
Węgli kowalskich, drewnnych i koksów.
Skór.
Wyrobów gumowych.
Wyrobów powoźniczych.
Tkanin.
Wyrobów pasamonicznych.
Oleju, farb, wyrobów chemicznych i minerałów.

Wyrobów szklanych.
Narzędzi i sprzętów.
Pilników do nacinania.
Odlewów żelaznych.
Drutu, gwoździ, sztyftów, szrubów, nitów.
Tłuszczów.
Materiałów włóknistych i innych przedmiotów.

Szczegółowe warunki co do powyższych dostaw, jako też wykazy dostawiać się mających przedmiotów, przejrzane być mogą w biurze Naczelnika Kancelarii Dyrekcji, w godzinach wyżej oznaczonych.

Otwarcie deklaracji nastąpi w dniu 7 (19) Października r. b. o godzinie 10 z rana, w obec deklarantów, o ile się zgłoszą.

Warszawa d. 2 (14) Września 1869 r.

N. D. 7041. Rada Szpitalna Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.

Podaje do wiadomości, iż w dniach 6 (18), 7 (19), 8 (20) i 9 (21) Października r. b. o godzinie 12 w południe w gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, przez delegowanymi Członkami Rady Szpitalnej Opiekuńczej tegoż Szpitala odbędzie się na dostawy różnych produktów i artykułów, oraz uskutecznanie robót, niżej wymienionych dla wspomnianego Szpitala przez czas od d. 1 (13) Stycznia 1870 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1871 roku, licytacje in minus od cen na praetium oznaczonych, przez deklarację opieczetowaną, zaś co do dostawy mięsa wołowego, po utworzeniu tychże deklaracji, odbędzie się jeszcze głośna licytacja in minus pomiędzy deklarantami od ceny najniższej w deklaracjach podanej, a mianowicie na dostawy:

W dniu 6 (18) Października r. b.
Maki pszennej parowej mątowej Nr. 000, oraz Nr. 1 i 2; maki żytniej parowej pyłowej i razowej; ryżu; kaszy jęczmiennej, perłowej, gryczanej grubej i drobnej, i jaglanej; gruchu polnego okrągłego, sliwek suszonych węgerek; wina węgierskiego; cukru i t. warów kołnialnych; octu winnego; miodu psianego; śledzi; grzybów suszonych, powideł sliwkowych i ryb świeżych.

W dniu 7 (19) Października r. b.
Mięsa wołowego, cielęcego, wieprzowego i baraniego; słoniny; szdła i szmalcu; masła; okowity; piwa dubeltowego; drożdży suchych prasowanych; jaj; oleju rzepakowego preparowanego do lamp; świec łojowych i stearynowych; sody; mydła szarego i twardego; materiałów aptecznych; siemienia lnianego; szkła aptecznego; piławek; słomy prostej ozimej; siana i owsa; trumien drewnianych; krochmalu pięknego i posiedniego; krochmalu niebieskiego; materiałów piśmiennych; drzewa sosnowego opałowego i węgla kamiennych.

W dniu 8 (20) Października r. b.
Na pobieżę naczyń kuchennych, piekarnianych i salowych, tak miedzianych jak żelaznych; na konserwy naczyń i statków bednarskich i na dostawę druków.

W dniu 9 (21) Października r. b.
Na dostawę materiałów ubiorczych, jako to: Bordekotonu; barchanu, ceraty z jednej strony lakierowanej; drelizku szerokiego różowego; flaneli; kartonu białego; muslinu lepszego i posiedniego; merynosu; nankinu ciemnego i złotego; płótna białego ciemniejszego, grubszego, szerszego i węższego, deseniowego szerokiego i wąskiego, oraz kolorowego; rewantuchu szerokiego i wąskiego; płócienka w paski; perkalu białego i kolorowego; pierzy dartych; pantofli skórzanych; sukna czarnego, niebieskiego i szaraczkowego; waty; taśmy na bandaże; kołder i kołderki wełnianych; szlafroków zimowych i letnich.

Ilość powyższych dostaw, ceny na praetium, oraz wysokość wadium przy każdej szczegółowo dostawie i konserwie oznaczone obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie z wyjątkiem świąt, w godzinach biurowych w Kancelarii Szpitalnej przejrzane być mogą.

Deklaracje według poniżej zamieszczonego wzoru spisane, wraz z dowodami na wniesione wadium do Kasy Szpitalnej składane być winny w dniu do licytacji oznaczonym, najpóźniej do godziny 12 w południe na ręce Członka Rady zawiadującego częścią nadzorczą, lub jego pomocnika.

Deklaracje skrobane, poprawiane, przekreślane, nie podpisane, lub oznaczenia miejsca zamieszkania licytanta nieobjmujące przyjętymi nie będą.

Wzór do deklaracji.

Na skutek ogłoszenia Rady Szpitalnej Opiekuńczej Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie, z d. ... miesiąca ... r. b., niżej podpisany deklaruję niniejszem przez czas od dnia 1 (13) Stycznia 1870 do dnia 1 (13) Stycznia 1871 r. dostawiać (lub wykonywać konserwy) dla Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie (tu wymienić rodzaj dostawy lub konserwy i jej cenę). Wszelkim warunkom licytacyjnym się poddaję. Kwit na złożone wadium w Kasie Szpitala dołą-

czam. Stałe moje zamieszkanie jest w pod Nr.

Pisałem w Warszawie dnia ...
(Podpisać imię i nazwisko.)
Warszawa d. 12 (24) Września 1869 r.
Zastępujący Prezydenta,
Członek Rady, Referendarz Stanu,
M. Pruszyński.
Pomocnik Nadzorcy Szpitala,
1—3 Muchariski.

N. D. 6876. Komisarz Administracyjny Cyrkulu 4, 5 i 6, Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafa, komoda oraz dwa łóżka jesionowe w dniu 23 Września (5 Października) 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 1771 przy ulicy S-to Jerskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 8 (20) Września 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 7032. Komisarz Administracyjny Cyrkulu 9 i 10 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble i różne sprzęty gospodarskie w dniu 25 Września (7 Października) 1869 roku o godzinie 11-ej z rana na targu publicznym Sewerynow zwanym, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Września 1869 roku.
1—2 Sosonko.

N. D. 7031. Komisarz Administracyjny Cyrkulu 9 i 10 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne sprzęty gospodarskie i lichtarze srebrne, w d. 29 Września (11 Października) 1869 r. o godzinie 12 z południa na targu publicznym Sewerynow zwanym, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Września 1869 r.
1 2 Sosonko

N. D. 7068. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy aktu urzędowego przed Stanisławem Jasińskim Rejentem w Warszawie na dniu 5 (17) Marca 1857 r. zawartego, na żądanie Banku Polskiego przez Prezesa swego Tajnego Radcę Aleksandra Kruze działającego, w mieście Warszawie pod Nr. 74/3, urzędującego, a zamieszkanie prawnie obrane do tej egzekucji u Ignacego Stankowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu mającego, aktem Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Antoniego-Onufrego Szadkowskiego, daty 27, 28, 29, 30 Listopada (9, 10, 11, 12 Grudnia), tudzież 2 (14) i 3 (15) Grudnia 1868 r. dokonane zostało zajęcie dóbr Grabowiec miasto i Rzecznów z przyległościami i popierana jest w drodze przymusowego wywłaszczenia sprzedaż tychże dóbr, w poszukiwaniu przez Bank Polski ogólnej sumy rs. 147,823 kop. 63 z procentem i kosztami.

Wystawione na sprzedaż dobra, stanowią własność Wincentego Dobieckiego i w jego posiadaniu zostają. Położone są w gminie Rzecznów i Grabowiec w parafii tych samych nazwisk, w obrębie Sądu Pokoju w Solcu w Powiecie Iłżeckim Gubernji Radomskiej. Dobra te składają się:

A. Z miasta Grabowca, i
B. Z dóbr Rzecznów z przyległościami, w oddzielnej księdze wieczystej uregulowanych.

W mieście Grabowcu właściciel dóbr posiada tylko dom z drzewa gontami kryty z piwnicą przy ulicy Ostrowieckiej położony; w domu tym jest karczma z zajazdem. Propinację dzierżawę Mosiek Tajchman w Grabowcu zamieszkały za opłatą po rs. 500 rocznie. Grunta miejskie w skutek Najwyższego Ukazu przechodzące na własność mieszczan, wynoszą około 820 morgów.

Dobra Rzecznów po uwłaszczeniu włościan i kolonji Wincentów, składają się z folwarków: Rzecznów, Pawliczki, Jelanka, Grechów i Wola Modrzejowa. Na tych folwarkach znajdują się:

a. W Rzecznowie, pałac murowany o partezie z facjatami, piwnicami i dwiema wieżycami, dwie oficyny również murowane, ogrody, dziki i obszerne owocowy, podwórce z kłobmem na środki urzędowym, przy bramie płyta żelazna dzwon na czeladź dworską zastępującą, budynek w którym jest obórka i chlewiki, mieszkanie czworak zwane, dwie stajnie, wozownia, szopa, studnia balami cembrowana, na łące szopa na skład siana, pod górą lodownia, w ogrodzie owocowym inspekta, dom z drzewa bez komina i trzy sztuczne ule dla pszczół, gorzelnia z aparatem gorzelnianym Pistorjusza i wszelkiemi rekwizytami, przy niej stawy, a za nią na łące szopa na skład siana, holendernia, piwnica, dom dla gorzelanego z piwnicą, chlewami

i ogrodem oraz studnią, owczarnia, dom dla pachciarza; zabudowania gumienne: dwie stodoły, dwie szopy i spichlerz. Przy drodze do dworu karczma, przy stawie młyn wodny, prócz tego młyn wiatrak Kozlak zwany i domek dla młynarza. Młyn wodny i wiatrak z domkiem dzierżawi Fajdel Goldman za opłatą roczną rs. 165. Opodal wiatraka dom z chlewikiem. Przy trakcie z miasta Radomia do miasta Sienna trzy oddzielne domy zajmowane przez Wacława Watter na fabrykę powozów, bryczek i sanek, za opłatą roczną rs. 50. Przy tymże trakcie dom dawniej na karczmę zajmowany przy nim zajazd, naprzeciw tych budynków karczma i chlewy. Przy drodze z Grabowca do Sienna na brzegach lasu dwa domy z oborkami i studnią dla gajowych, w polu stodoła czyli szopa, przy drodze do kościoła dom z chlewikiem, a w domu tym kuźnia. Rozległość tego folwarku wynosi w ogóle około morgów 720.

b. Na folwarku Pawliczki: dom, owczarnia i stodoła, dom i studnia. Ogólna przestrzeń folwarku wynosi około morgów 349.

c. Na folwarku Jelanka: folwarczny dom sześciociorak zwany z dwoma ogródkami, stodoła, budynek w którym stajnia, obora i owczarnia, przy nim chlewik, w podwórzu studnia. Ogólna rozległość folwarku około morgów 570.

d. Na folwarku Grechów: dom, przy nim budka czyli sernik, obora, stodoła, owczarnia, stodoła nowa, w pośród tych budowli obszerny okólnik, dom dla czeladzi dworskiej, cztery chlewiki i studnia. Ogólna obszerność około morgów 180.

e. Na folwarku Wola Modrzejowa czyli Modrzejowa Wólka, dom z piwnicą, z chlewikiem i ogrodem, przy domu studnia i na słupie płyta żelazna zastępująca dzwon na służbę dworską, stajnia, owczarnia, trzy stodoły, w jednej urządzony spichlerz, obórka, chalupa w niej karczma i przy chalupie tej stajnia czyli zajazd. Folwark ten ma obszerności około 350 morgów i zostaje w dzierżawie Władysława Szummera za czynsz roczny rs. 450.

Las w dobrach Rzecznowie znajdujący się zwany Kotłowacz, obejmuje około 2,500 morgów. Propinację w tych dobrach trzyma Boruch Borensztejn w Rzecznowie zamieszkały za rs. 600 rocznie.

Inwentarz żywy składa się z koni farnalskich 20, wołów roboczych 30, krów 20, owiec matek poprawnej rasy 500, skopów i owiec młodej rasy 400, zrebaków 10 i jałowizny sztuk 12, inwentarz zaś martwy, wózów szybowych 12, pługów okutych 20, bron żelaznych 40, młocarnie i sieczkarnie na wszystkich folwarkach prócz Pawliczki, skrzydł do kartofli 8, chomont 20, radeł 10, grabiarki do siana 2, kuf do okowity 10.

Przychody głównie są z krescencji siana, z lasu, gorzelni, paktu krów, strzyży owiec, z ogrodów, propinacji, młynów i fabryki.

Podatki z całych dóbr wynoszą rs. 1,497 kop. 68¹ rocznie, prócz tego z karczmy w mieście Grabowcu rs. 50 kop. 46 rocznie.

Bliższe szczegóły co do opisu i stanu dóbr znajduje się w protokole zajęcia, tudzież w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży, które u Ignacego Stankowskiego Patrona sprzedaż popierającego i w kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu przejrzane być mogą.

Akt zajęcia doręczony został w kopjach dnia 3 (15) Grudnia 1868 r. Karolowi Stobnickiemu Wójtowi gminy Rzecznów i Ignacemu Wojnowskiemu Burmistrzowi miasta Grabowca dnia 10 (22) Kwietnia 1869 r. Kazimierzowi Wierzbickiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Solcu dnia 18 (30) Sierpnia t. r., wniesiony do księgi wieczystej wywłaszczeniowej dóbr, a dnia 28 Sierpnia (9 Września) t. r., wpisany do księgi zajęć w kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi na audjencji publicznej w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 14 (26) Października r. b. o godzinie 10 z rana, a dwa następne co dwa tygodnie stosownie do art 702 K. P. S.

Radom d. 29 Sierpnia (10 Września) 1869 r.
Szczenka.

Wywieszono na tablicy w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia jak wyżej.
Szczenka.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 6993

W czasie choroby ś. p. Katarzyny Korzeniowskiej emerytki, zamieszkałej na Pradze w domu Nr. 243, od 4 do 18 Września b. m. i r. n. s. skradzione zostały **Listy Zastawne**, kresu 3; serji 2 lit. B, na rs. 750, N. Nr. 210111, i tejsze serji, lit. C, po 150 rs., za Nr. 236947, 236948 i 239029, wszystkie z 11 kuponami. Uprasza się kantory weksli, aby raczyły przejrzeć swoje księgi, czy nie były zmieniane powyżej wymienione numery w oznaczonym czasie, jak również posiadały takowych listów zastawnych, o zameldowanie do biura Policji wydziału Indygacyjnego, a to celem uzyskania duplikatu.

Karol Krzyczkowski.

WODATEK.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІАЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6656. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
w Kaliszu.

Na zasadzie postanowienia Rady Administracyjnej Królestwa Polskiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnienia przez Dyrekcję Główną pod dniem 2) Czerwca (2 Lipca) 1869 r. za Nr. 11750 udzielonego, wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie po uwłaszczeniu włościan pozostałe Kliczków Wielki z atynencjami Gęsina i Rososza i wszystkimi przyległościami, położone w O-gu i P-cie Sieradzkim, Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rs. 1,313 kop. 32, po spełnieniu dla braku licytantów pierwszej przymusowej sprzedaży, wystawione zostały na drugą czyli ostateczną przymusową sprzedaż przez licytację publiczną od zniżonego szacunku.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej, w dniu 13 (25) Października 1869 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarii Wilhelma Grabowskiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w m. Kaliszu przy ulicy Józefiny w gmachu sądowym przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 1,800, w gotówiznie lub odpowiedniej tej sumie ilości listach zastawnych z właściwymi kuponami i listów Likwidacyjnych.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 6,875 kop. 25.

Warunki do licytacji są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej, między którymi zamieszczono, iż z przewyżki szacunku, jeżeli jaka osiągnięta będzie nad cenę do licytacji powyżej oznaczoną, nowonabywa przedewszystkiem podryżogorem relucytacji wniesie do Kasy Dyrekcji Szczegółowej w ciągu dni 20 po licytacji sumę rs. 1,440 w Listach Zastawnych II-ej Serji, z bieżącymi kuponami i rs. 10 kop. 23 1/2 gotowizną, przeznaczoną na wystąpienie z częścią w ilości rs. 2,100 depozytem Likwidacyjnym zabezpieczonej, oraz zaległości od tejże części w ilości rs. 437 k. 68 1/2 należne.

Ostrzeżenie. Jeżeli nikt nie zgłosi się z chęcią kupna, dobra będą przysądzone na własność Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Kalisz dnia 8 (20) Września 1869 roku.
Prezes, Chelmski.
Pisarz, Bierzyński.

N. D. 6656. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Chojno stare B. C. i nowe, a mianowicie:

1. Praksedy Kosińskiej wierzycielki sumy złp. 78,000 v. rs. 11,700 i złp. 38,000 v. rs. 5,700.

2. Jana Turowskiego i
3. Marjanny Turowskiej wierzycielki sumy złp. 12,500 v. rs. 1,875, w dziale IV pod Nr. 33 zamieszczonych.

Na zasadzie art. 7-go postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 roku Nr. 6659, wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie Chojno stare i nowe z różnych części we wsiach Chojnie starem i nowem składające się i do których przyłączone zostały części Chojna starego A, B, C, oraz Chojna nowego części B, C, z folwarkiem Lipówki tudzież Majdanami, Wojciechów i Annin, niemniej innemi przyległościami i przynależnościami, po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, położone w Okręgu i Powiecie Cholemskim, Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rs. 2,155 kop. 33 1/2, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 roku, poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarii Feliksa Wasutyńskiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 6,330 w gotówiznie lub Listach Zastawnych z właściwymi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 48,525.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży, dla braku licytantów

druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6657. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Dorohucz, a mianowicie Wincentego Miecznikowskiego wierzyciela sumy złp. 5,000 v. rs. 750 ubezpieczonej.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6657, wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie Dorohucz po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Cholemskim, Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 1,352 k. kop. 46 1/2, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 2 (14) Lutego 1870 r. poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarii Wiktora Juścińskiego, Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1 przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 4320, w gotówiznie lub Listach Zastawnych z właściwymi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 30,300.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6658. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Dorohucz, a mianowicie Moniki Wentzel, jako wierzycielki sumy zł. pol. 12,000 v. rs. 1,800 w dziale IV ad Nr. 17 i 18 zapisanej.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 7 (19) Marca 1869 roku Nr. 6658, wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie Dorohucz po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych składające się z folwarków i wsi Dorohucz Skordów wsi Turka Boryszech Barbarowiny Michałów, Teosini Skordów Ostrow z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Cholemskim, Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 1,992 k. 91, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 2 (14) Lutego 1870 roku, poczynając od godziny 10-tej z rana, w Kancelarii Jakóba Piaseckiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 8,790 w gotówiznie lub Listach Zastawnych z właściwymi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rubli sr. 60,338 kop. 75.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6659. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Gruska-Mała, a mianowicie:

1. Agnieszki z Wilsonów Campbell wdo-
wy, wierzycielki sumy złp. 80,000 vel rsr. 12,000, w dziale IV, pod Nr. 36 zahypotekowanej.

2. Berka Baumfeld, dla którego w dziale IV, ad Nr. 37; zamieszczony jest obowiązek wydania 200 korcy pszenicy.

Na zasadzie Art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6695 wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie Gruska-Mała po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Zamostskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 273 kop. 59, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 4 (16) Lutego 1870 r., poczynając od godziny 10-ej z rana, w Kancelarii Walerego Głowackiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w Lublinie przy ulicy Rynek, pod Numerem 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rsr. 825 w gotówiznie, lub listach zastawnych z właściwymi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 6,050.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 23 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.)

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

1—1

N. D. 6660. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego,
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr, a mianowicie:

1. Ludwika Kolnarskiego, wierzyciela s u my złp. 20,000 v. rs. 3,000, w dziale IV pod Nr. 52 intabulowanej.

2. Zabnera z Działoszyca, mającego w dziale IV pod Nr. 58 zamieszczony obowiązek wydania na rzecz swą 100 kamieni wełny.

3. Chaima Wolf Wahl mającego w tymże dziale pod Nr. 59 zapisany obowiązek odstąpienia na rzecz swą 400 korcy pszenicy.

4. Finkelsztejna z Opola, mającego w tymże dziale zamieszczony obowiązek wydania na rzecz swą 150 korcy żyta.

5. Bronsztejna i 6. Lichtenfelda, na rzecz których pod Nr. 61 ubezpieczony jest obowiązek wydania 300 korcy pszenicy.

7. Gierszona Cytryn z Wąwolnicy dla którego pod Nr. 62 działu IV zapisany jest obowiązek wydania 1085 garcy okowity

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6729, wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie Kowala po uposażeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, folwarku i części wsi Niezabitowa, z folwarku Wymysłów, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Kazimierskim Powiecie Nowo-Aleksandryjskim, Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 2,242 kop. 8, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 7 (19) Lutego 1870 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarii Feliksa Wasutyńskiego, Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem, lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 6,210 w gotówiznie lub w listach zastawnych z właściwymi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 48,050.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6661. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Łukówek górny a mianowicie: Franciska Niemieńskiego wierzyciela zastrzeżonej sumy rs. 1,600.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 roku Nr. 6,731 wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie Łukówek górny po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych z przyległościami i przynależnościami, w obrębie których znajduje się wieś zarobna Ilowa położone w O-gu i P-cie Cholemskim Gub. Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rs. 1,189 k. 44 1/2, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 12 (24) Lutego 1870 r., poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarii Walerego Głowackiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w m. Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 3,570 w gotówiznie lub listach zastawnych z właściwymi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub sr. 26,475.

Warunki licytacji są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6662. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Nowosiółki, a mianowicie:

1. Józefa Niemirówskiego, wierzyciela sumy złp. 75,874 gr. 4 vel rs. 11,381 kop. 12 i złp. 76,000 vel rs. 11,400 w dziale IV pod Nr. 29 i 30 zamieszczonych.

2. Natalję Osiecką, wierzycielkę sumy złp. 2,000 vel rs. 3,300 w dziale IV pod Nr. 35 i

3. Paulinę Stamirowską, wierzycielkę sumy złp. 20,000 vel 3,000 w dziale IV pod Nr. 36 zabezpieczonych.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r., reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6615, wiadoma wszystkim interesowanym, iż dobra ziemskie Nowosiółki, po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych, składające się z folwarku i wsi zarobnej tegoż nazwiska, tudzież folwarku Henrycin, Tytosin i Jankowice, oraz wsi czynszowych Leonów i Niemirów, jak niemniej dwóch młynów w Nowosiółkach, soltystwa Nowosiółki czyli Stołpie, wieś Stołpie i soltystwa w Krzywej woli z lasami i wszelkimi przyległościami i przynależnościami, kontraktem nabytym objętemi, od dóbr rządowych Nowosiółki i Ochoza odłączone, wyłączając osadę Spas zwaną w tychże dobrach będącą, położone w Okręgu i Powiecie Cholemskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rs. 2,692 kop. 94, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 7 (19) Marca 1870 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarii Leona Ciświckiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 7,500 w gotówiznie lub Listach Zastawnych z właściwymi kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 56,700.

Warunki licytacyjne są do przejrzania w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6663. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Wilczopole część A. B. C. D. E. F. G., a mianowicie:

1. Izydory Liber nieletniej w opiece głównego opiekuna z nazwiska niewiadomego, wierzycielki sumy złp. 4,000 v. rsr. 600 w dziale IV pod Nr. 25 zabezpieczonej.

2. Henryka Rakowskiego, wierzyciela sumy złp. 22,000 v. rsr. 3,300 w dziale IV pod Nr. 33 zahypotekowanej.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 roku Nr. 6646, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Wilczopole część A. B. C. D. E. F. G. po uposażeniu włościan przy dzie-dzicu pozostałe, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Lubelskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 1,237 kop. 19½, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 20 Marca (1 Kwietnia) 1870 roku, poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarii Leona Ciświckiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował. Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rsr. 3,750 w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 30,250.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6664. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Wozuczyn legatarjuszw s. p. Wincentego Karpińskiego, a mianowicie:

1. Emilji Sliwińskiej panny córki Franciszka i Józefy małżonków Sliwskich z tytułu legatu złp. 3,000 v. rsr. 450.

2. Franciszka Zelawskiego z tytułu legatu złp. 3,000 v. rsr. 450, pod warunkiem jeżeli nie przejdzie z religji rzymsko katolickiej na inną.

3. Rozalii Zwierzańskiej z tytułu legatu złp. 3,000 v. rsr. 450.

4. Augustyny Chmielewskiej z tytułu legatu złp. 15,000 v. rsr. 2,250.

5. Teofil Chmielewskiej z tytułu legatu złp. 10,000 v. rsr. 1,500.

6. Leokadii Zulińskiej, i

7. Józefy Zulińskiej córek Franciszka i Juljanny małżonków Zulińskich z tytułu legatu złp. 4,000 v. rsr. 600 w dziale IV, Nr. 42 subintabulowanych.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 roku Numer 6741, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Wozuczyn, po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych, składające się z folwarku i wsi Wozuczyn, przysiolka Kozycja vel Kozigłowa i osady z młynami Wychoda zwanej, oraz Awulu i Majdanu Kraczw, z wszelkimi przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Tomaszowskim, Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 2,277 kop. 68, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w d. 21 Marca (2 Kwietnia) 1870 roku, poczynając od godziny 10-ej z rana w Kancelarii Walerzego Głowackiego, Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rsr. 6,400 w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 50,450.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6665. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Zwiartówek legatarjuszw s. p. Wincentego Karpińskiego, a mianowicie:

1. Emilji Sliwińskiej panny córki Franciszka i Józefy małżonków Sliwskich z tytułu legatu złp. 3,000 v. rsr. 450.

2. Franciszka Zelawskiego z tytułu legatu złp. 3,000 v. rsr. 450 pod warunkiem jeżeli nie przejdzie z religji rzymsko katolickiej na inną.

3. Rozalii Zwierzańskiej.

4. Augustyny Chmielewskiej.

5. Teofil Chmielewskiej.

6. Józefy Zulińskiej, i

7. Leokadii Zulińskiej córek Franciszka i Juljanny małżonków Zulińskich z tytułu legatu złp. 4,000 v. rsr. 600 w dziale IV, ad Nr. 40 subintabulowanych.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6735, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż Dobra Ziemskie Zwiartówek po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych składające się z wsi Zwiartówek z 1/2 części ogólnych lasów dóbr Wozuczynskich z przyległościami i przynależnościami, położone w O-gu i Powiecie Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 996 kop. 81, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r., poczynając od godziny 10 z rana, w kancelarii Jakóba Piaseckiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w m. Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem, lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 2,940, w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 22,500.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6666. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Babin lit. D. E., a mianowicie:

1. Sukcesorów, jacy się po księdzu Lipskim wylegitymują, czyli jego masę jako wierzycieli sumy złp. 1,700 v. rsr. 255.

2. Sukcesorów s. p. Jana Prószyńskiego z imion i nazwisk niewiadomych, wierzycieli kwoty złp. 1,000 v. rsr. 150.

3. Sukcesorów Moszka Rozenfain, z imion i nazwisk niewiadomych, wierzycieli kwoty złp. 1,000 v. rsr. 150 w dziale IV pod Nr. 52 zahypotekowanych.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6600, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Babin litera D. E. po uposażeniu włościan przy dzie-dzicu pozostałe, z przyległościami i przynależnościami położone w Okręgu i Powiecie Lubelskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 380 kop. 31½, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 20 Lutego (4 Marca) 1870 r. poczynając od godziny 10 z rana w kancelarii Wiktora Jasieńskiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował. Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rsr.

1,260 w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 10,070.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie nie dojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r..

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6667. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Borów, a w szczególności:

1. Marji Rawicz wdowy.

2. Józefy Rawicz.

3. Marji z Rawiczów Wołowskiej, i

4. Pauliny z Witwickich Rawicz, jako matki i opiekunki nieletniego Władysława Aleksandra 2-eh imion Rawicz, jako wierzycieli sumy złp. 7,745 gr. 6 v. rsr. 1,161 kop. 78 i złp. 3,662 gr. 20 v. rsr. 549 kop. 40 w dziale IV, ad Nr. 27, 28, 30 i 37 subintabulowanych.

5. Josfa Berensztejn, jako wierzyciela polowy sumy złp. 1,349 gr. 6 v. rsr. 202 kop. 38, złp. 7,500 v. rsr. 1,125, złp. 2,250 v. rsr. 337 kop. 50, złp. 6,246 v. rsr. 936 kop. 90 i złp. 1,500 v. rsr. 225 w dziale IV, ad Nr. 8 zamiaszczonych.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6601, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie: Borów, po oddzieleniu gruntów na własność przeszłych, składające się z folwarków Borów i Fryszerka z wsi Borów i Majdanów, z kolojii Huta i Grady, Kały vel Trzciniec, z lasów przyległych, oraz 1/3 części nomenklatury Jezów zwanej, od dóbr Krzyczki C. odłączony, a do dóbr tych wielolnej, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu Kazimierskim, Powiecie Lubelskim, Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rub. sr. 1,366 kop. 3, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w d. 20 Lutego (4 Marca) 1870 r., poczynając od godziny 10-ej z rana w Kancelarii Leona Ciświckiego, Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek, pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rsr. 4,050 w gotowiznie lub listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 26,600. Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w Biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej, z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6668. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Kąty, a mianowicie:

1. Ludwika Malczyńskiego wierzyciela sumy złp. 7,500 v. rsr. 1,125.

2. Heleny z Matczyńskich Babińskiej wierzycielki sumy złp. 22,500 v. rsr. 3,375, w dziale IV pod Nr. 13 zamieszczonych.

3. Teresy z Padarewskich Maleszewskiej wdowy jako matki i opiekunki nieletnich: Henryka Maleszewskiego i Heleny Maleszewskiej, wierzycieli sumy rsr. 10,000 v. rsr. 1,500 w dziale IV, pod Nr. 20, i

4. Psera Głazier, wierzyciela sumy zł. pol. 60,000 v. rsr. 9,000 i złp. 13,333 gr. 10 v. rsr. 2,000 w dziale IV, pod Nr. 15 i 22 ubezpieczonych.

Na zasadzie art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 roku N. mer 6763, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Kąty, po uposażeniu włościan przy dzie-dzicu pozostałe, obejmujące folwark Kuda czyli Karolówka, nowo erygowany folwark Bazarka czyli Palcinów, tadzież wsiie zarabne, Kąty, Wola Kątska, czyli Radzigecka, Rzeczyca, Starawieś, Karolówka, oraz staw, młyn, karczma Kussabina zwana, z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Zamostkim, Gubernji Lubelskiej, jako

zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 1,570 kop. 81½, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 24 Lutego (8 Marca) 1870 roku, poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarii Wiktora Juścińskiego, Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek, pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rsr. 6,645, w gotowiznie lub w listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 43,600. Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej, z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6669. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Sobieska Wola a mianowicie: Antoniny Stońskiej, wierzycielki sumy złp. 10,000 v. rsr. 1,500, w dziale IV pod Nr. 28 intabulowanej.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6634, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Sobieska - Wola po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych, składające się z folwarku i wsi tegoż nazwiska, oraz folwarku Zakrzyże z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Krasnostawskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 1,762 kop. 31, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 2 (14) Marca 1870 roku, poczynając od godziny 10 z rana, w kancelarii Leona Ciświckiego Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek pod Nr. 1, przed tymże Rejentem, lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 6,990, w gotowiznie, lub listach zastawnych z właścicielami kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 53,710.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku, odbyta będzie bez dalszych nowych doreczeń, w terminie jak Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

*N. D. 6670. Dyrekcja Szczegółowa
Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego
Gubernji Lubelskiej w Lublinie.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania wierzycieli dóbr Zubowice a mianowicie:

1. Leona hr. Ostroróg, jako sukcesora Michała Głowackiego, z tytułu wierzycielności złp. 24,000, v. rsr. 3,600, w dziale IV pod Nr. 29 ubezpieczonej, oraz z tytułu zapisanego w dziale IV pod Nr. 30 ostrzeżenia dla obowiązku zdania rachunków z funduszu spadku po niegdy Jakóbku Głowackim

2. Korneli Kaczynskiej, jako wierzycielki sumy złp. 20,000, v. rsr. 3,000, w dziale IV ad Nr. 29 i 33 subintabulowanej, i

3. Hipolita Kaczynskiego, jako wierzyciela zastrzeżonej sumy rsr. 2,370.

Na zasadzie Art. 7 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 7 (19) Marca 1869 r. Nr. 6131 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Zubowice, po oddzieleniu gruntów na własność włościan przeszłych z przyległościami i przynależnościami, położone w Okręgu i Powiecie Tomaszowskim Gubernji Lubelskiej, jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 1,885 k. 70, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Rady Dyrekcji Szczegółowej w dniu 23 Marca (4 Kwietnia) 1870 roku poczynając od

godziny 10-tej z rana w Kancelarii Feliksa Wasutyńskiego, Rejenta Kancelarii Ziemiańskiej w mieście Lublinie przy ulicy Rynek, pod Nr. 1, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 4,965 w gotówce, lub listach zastawnych z właściwymi kuponami.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 32,241 k. 87 1/2.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księgze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbyta będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, w myśl Art. 25 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 23 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Prezes, Bieliński.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 6850. *Свѣдѣніе* *Уездное* *Управление*.

Поставляет во всеобщее сведение, что на основании предписания Кашишской Казенной Палаты от 3 сего Августа за № 2023, 7 (19) Октября с. г. в 11 часов утра в присутствии Г. Начальника Уезда будут производиться на том же Управлении изустные торги на продажу по Доминиканского имения в гор. Серадз и селении Моинце, состоящего изъ земли пространством 35 мор. 295 прент, отъ долиженной в 1/4 часть отъчной суммы 1,020 руб. Желающие участвовать в торгах на покупку означенного имения, должны представить залог 102 руб. равнойшийся 1/10 части суммы предложенной в торгах, кроме изустных торгов дозволяется торги посредством запечатанных объявлений (пакетов), которые должны быть представлены до 11 часов дня выше означенного числа. Подробные условия о торгах могут быть пересматриваемы в Уездном Управлении в служебное время.

Г. Серадз, 7 (19) Сентября 1869 года.
2—3 Начальник Уезда, (.....).

Форма декларации.

Вследствие объявления Серадзкого Уездного Управления от 7 (19) Сентября 1869 года за № 11115 симъ заявляю, что желаю купить по Доминиканское имение в гор. Серадз и селении Моинце, Серадзкого Уезда за сумму №№ (здесь написать сумму цифрами и прописью) с соблюдением всех торговых условий предписанных для настоящего торга; на представленный временный залог в сумму 102 руб. прилагаю квитанцию кассы №, каковой залог в случае если торги неостанутся за мною, я желаю получить обратно лично (или прошу отослать по почте на мой счет в такое то место), место постоянного жительства моего в №.

Объявление писано в №.

Число месяца и годъ.

(Подписать имя и фамилию).§

N. D. 7029. *Начальник Ленчицкаго* *Уезда*.

Отъ Ленчицкаго Уездного Управления объявляется, что в присутствии его 13 (25) числа будущего Октября месяца, будут производиться гласные торги, на отдачу в подряд поставки продовольствия для арестантов Ленчицкого тюрьмы в продолжении 1870 года, начиная от 7 коп за дневную арестантскую порцию in minus.

Желающие участвовать могут рассмотреть условия в Уездном Управлении ежедневно в присутственные часы, а при торгах должны представить половину сданного залога то есть 375 руб.

Г. Ленчица, 15 Сентября 1869 года.
1—3 Майор, Грюнеръ.

N. D. 7061. *Магистратъ Горада* *Клодавы*.

Доводит до всеобщаго сведения, что 14 (26) Октября с. г. в 10 часов утра в канцелярии сего Магистрата в присутствии Помощника по Административной части Г. Начальника Кольскаго Уезда производятся будут торги, посредством запечатанных деклараций на отдачу в аренду здешней городской скотобойни с 1 Января 1870 г. по тоже число и месяц 1871 года, начиная с прежней суммы 280 руб. 45 к. с. в декларации должна быть приложена квитанция казенной или городской кассы на представленный залог в количестве 28 руб. 5 коп. сер.

Торговые условия могут быть рассмотрены в здешнем Магистрате в служебное время.

Г. Клодава, Сентября 16 дня 1869 г.
1—3 Бургомистръ, Майоръ,
Григорьевъ.

Форма декларации.

Вследствие объявления Магистрата гор. Клодавы от 16 Сентября сего 1869 года за

№ 1348 заявляю, что обязываюсь взять в аренду доходъ съ Клодавской городской скотобойни за сумму . . . руб. . . . коп. сер. в годъ, подвергая себя условиямъ въ торговыхъ кондиціяхъ, которые мнѣ хорошо извѣстны, квитанцію №, казначейство на уплаченный въ суммъ 28 руб. 5 коп. сер. залогъ прилагаю, за получениемъ котораго въ случаѣ если торги неостанутся за мною лично явлюсь или о высылкѣ въ № на мой счетъ прошу. Жительство мое въ №, писалъ въ №, числа месяца и года.
(Подписать имя и фамилию).

N. D. 7028. *Секвестраторъ Радиминскаго Уезда*.

Симъ объявляет во всеобщее сведение, что за неплатеж казенныхъ податей числящихся на имѣніи Малополе будутъ продаваться посредствомъ изустныхъ торговъ 1 (13) Октября с. г. в 11 часовъ утра въ Г. Радиминъ разнаго рода мебели, двѣ кареты и пара каретныхъ лошадей.
Г. Радиминъ, 12 Сентября 1869 года.
Ровинскій.

N. D. 7072. *Писаръ Трибунала Гражданскаго* *въ Варшавѣ*.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Henryka Froha właściciela fabryki w mieście Zgierz pod jurysdykcją Sądu Pokoju w Łodzi, Powiecie Łódzińskim, Gubernji Petrokowskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Konstantego Borzowskiego, Patrona Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nrem 554a zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,500 z procentem 6% od dnia 1 Grudnia 1867 roku liczącym się i kosztami od Fryderyka i Krystyny vel Krystjanny z Hempłów małżonków Müller piekarzy, właścicieli domu Nr. 753 w mieście Łodzi, zamieszkałych w tymże domu Nr. 753 w mieście Łodzi Powiecie Łódzińskim, Gubernji Petrokowskiej, protokółem Władysława Helmińskiego, Komornika przy Sądzie Pokoju w Łodzi, w dniu 24 Lutego (7 Marca) 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszono wywłaszczenia, zajętą i zaarrestowaną została

NIERUCHOMOŚĆ.

dawniej pod Nr. pol. 149, obecnie pod Nrem 753 w mieście Łodzi. Powiecie Łódzińskim, Gubernji Petrokowskiej, pod jurysdykcją Trybunału Cywilnego w Warszawie, a Sądu Pokoju w Łodzi położoną, prawem własności do Fryderyka i Krystjanny vel Krystyny z Hempłów małżonków Müller w mieście Łodzi w domu pod Nr. 753 zamieszkałych należącą, w tychże posiadaniu zostającą, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążoną, na gruncie czynszowym, z którego rocznie opłaca się czynszu rs. 1 kop. 69 leżącą, przybliżonej rozległości około morgę jedną przętów kwadratowych 38 miary nowopolskiej mającą.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze, frontem do ulicy Petrokowskiej o dwóch kominach murowanych, nad dach dachówką karpówką krytą wyprowadzonych, o piętrze i o poddaszu.
2. Oficyna masiv murowana parterowa o jednym kominie murowanym, nad dach dachówką karpówką krytą wyprowadzonych, w której mieści się piekarnia z piecem z cegiel postawionym do wypiekania chleba.
3. Trzy komórki z bali z desek postawione pod jednym dachem, dachówką karpówką kryte.
4. Chlewek mały z desek postawiony.
5. Kurnik dla drobiu z desek.
6. Kloaka z desek o dwóch sedesach pod dachem z gontów.
7. Studnia drzewem z bali cembrowana z pompą drewnianą.
8. Studnia w piwnicy cegłą cembrowana w domu frontowym z pompą drewnianą.

W tyle zabudowań ogródek ogrodzony sztachetami drewnianymi z łąt, w którym drzew owocowych i gruszek, jabłonek i śliwek sztuk 22, z lewej strony ogródka altana drewniana z łąt z dachem z desek, a dalej ogród warzywny.

Podwórze w nieruchomości tej niebrukowane.
W nieruchomości tej znajduje się osiem lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu iszczających, w akcie zajęcia po szczegółowo wymienionych.
Obszerniejsze opisanie powyż. zajętej i zaarrestowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedawcy dyrującego Konstantego Borzowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 554a, zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Heljodorowi Janiszewskiemu, pisarzowi Sądu Pokoju w Łodzi, w Łodzi urzędującemu, na ręce własne.
2. Edmundowi Polens, Prezydentowi miasta Łodzi, w Łodzi utrzymującemu, na ręce Adamskiego Radnego Magistratu.

Obudom d. 2 (14) Marca 1868 r.

Wnieiono do akt hipotecznych powyż. zajętej i zaarrestowanej nieruchomości Nmer 753 w mieście Łodzi, dnia 7 (19) Maja 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaarrestowań w Kancelarii Trybunału Cywilnego w Warszawie, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 rano, dnia 3 (15) Września 1868 r.

Sprzedawcą dyrująć będzie Konstanty Borzowski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali usępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie
Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków, w dniach 3 (15), 17 (29) Września i 1 (13) Października 1868 r. Trybunał wyrokami w tymże dniu zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 12 (24) Listopada 1868 r. godzinę 10-tą z rana wyznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego Warszawskiego pod Nr. 549. Licytacja zacznie się od sumy rs. 2,000, vadium rs. 1,500.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w dniu 12 (24) Listopada 1868 r. Trybunał wyrokami w tymże dniu zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia powyższej nieruchomości na dzień 8 (20) Stycznia 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Termin powyższy z powodu założonej apelacji spadł, po oddaleniu apelacji wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 3 (15) Czerwca 1869 roku. Trybunał na ilacją Pawła Froha, jedynego sukcesora Henryka Froha wyrokiem w dniu 2 (14) Września roku bież. zapadłym, termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości powyższej, na dzień 1 (13) Października 1869 roku godzinę 10-tą z rana wyznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w Wydziale I. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 2,405 kop. 3 jako 1/2 części taksy przez biegłych wyznaczonej.

Vadium rs. 1,500, w Warszawie dnia 8 (20) Września 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7073. *Pisarz Trybunału Cywilnego* *w Warszawie*.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Leona Loewenberg obywatela, w Warszawie w domu własnym pod Nr. 949 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Brzezińskiego obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy Przejazd pod N. 619 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 20,000 z procentem 5% od dnia 1 (13) Listopada 1867 r. i kosztami od Antoniego Ignacego Mokronowskiego obywatela, właściciela dóbr ziemskich Jordanowice, we wsi Jordanowice, w Powiecie Grodziskim Gubernji Warszawskiej położonej, zamieszkałego, w drodze sądowej przymuszono wywłaszczenia, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod dniem 4 (16) Stycznia 1868 r. sporządzonym zajętą i zaarrestowaną została

DOBRA ZIEMSKIE

Jordanowice, z przyległościami i przynależnościami, w parafii Grodzisk, Gminie Wólka Grodziska, w Powiecie Grodziskim, Gubernji Warszawskiej, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Błoniu położone, z folwarku i wsi Zarobnej Jordanowice, z wsi Zarobnej Cyberowa Wola, z folwarku i wsi Wólka Grodziska, z wsi Kady, z wsi Odranowa Wola, z młynów Stare i Putka zwanych, i miasta Grodziska vel Grodziska, oraz z przyległości i przynależności do takowych składające się, księgi wieczystą mające, poszukiwaną wierzytelnością hipoteczną obciążone, prawem własności do Antoniego Ignacego Mokronowskiego, w tychże dobrach we wsi Jordanowice zamieszkałego, należące, z wyjątkiem Wólki Grodziskiej za kontraktem z dnia 9 (21) Marca 1866 r. przed Brzozowskim Rejentem zdziałanym, w posiadaniu Dzierżawnem Zdzisława Twarowskiego za cenę rs. 2,100 za pierwsze 6 lat, a za następne po rs. 2,200 w 2-chołrocznych ratach płacić się winne, rozciągającym się do gruntu morg 654 przętów 76, składających Wólkę Grodziską, zostające, w posiadaniu tegoż Antoniego Ignacego Mokronowskiego, ogólnej rozległości wraz z gruntami ufłaszczonymi, wynoszącymi wólk 37 morg 16 przęt 72, około wólk 127 zawierające, z którego gruntu ornego wólk 46, łąk wólk 2, ogrodów warzywnych i owocowych wólk 2 morg 10, lasów, krzaków, miejsca po

wyciętym lesie, wód, dróg i innych nieużytków wólk 3 morg 3 przęt. 228.

Na gruncie tych dóbr, są następujące zabudowania:

A. Folwark Jordanowice:

1. Pałac murowany dachówką kryty o parterze i jednym piętrze, z 5 kominami murowanymi nad dach wyprowadzonymi, z piwnicami pod takowym.

2. Oranżeria czyli pomarańczarnia w części murowana, w części z drzewa, z ścianą frontową oszkloną, dachówką kryta, ma na dachu 2 kominy.

3. Oranżeria druga mniejsza czyli Kamejarnia, w części z drzewa, a w części murowana, dachówką i deskami kryta, o 1-ym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

4. Dom dla ogrodnika murowany gontami kryty, z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym.

5. Szopa ze stajenką z drzewa w słupy słomą kryta

6. Szopa z drzewa w słupy murowane gontami kryta, pod którą piwnica.

7. Oranżeria murowana dachówką kryta, o jednym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym z jedną ścianą oszkloną.

8. Park obszerzy z drzewem dzikim i owocowym, z trzema stawami i trzema groblami, w którym altanka, kompas, 7 figur kamiennych, ławki i aleje z drzewa.

9. Ogród warzywny sztachetami parkanem ogrodzony, w którym są inspekta, ogrodzony w części drewnianymi sztachetami, a w części murem.

10. Kuchnia przy dworze w pruski mur, z 2 kominami murowanymi nad dach gontami kryty wyprowadzonymi, z facjatami w dachu waląciami się.

11. Lodownia murowana, nad którą szopa deskami kryta.

12. Piwnica w ogrodzie murowana.

13. Studnia balami cembrowana, pod dachem na słupach, z wałem i łańcuchem żelaznym, oraz kółem okutym.

14. Kloaka z drzewa w słupy gontami kryta.

15. Drwalnia z drzewa w słupy, ściany z łąt mająca, gontami kryta.

16. Stajnia, obórki i kurniki z drzewa w słupy gontami kryte, a przy nich podwórko parkanem ogrodzone.

17. Chlewy z drzewa w słupy gontami kryte.

18. Stajnia murowana gontami kryta, a w niej zarazem 2 wozownie.

19. Psiarnia murowana gontami kryta z podwórkiem parkanem ogrodzone.

20. Dwa pawiloniki murowane na wzniesieniach dachówką kryte, z piwnicami pod temiz.

21. Gołębnik drewniany na takimże słupie.

22. Altana kratowa z drzewa.

23. Oficyna murowana dachówką kryta, przy parku stojąca, o 2 kominach murowanych nad dach wyprowadzonych, a pod nią piwnice murowane.

24. Oficyna murowana dla służby o 1 kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym.

25. Obórki 2 i chlewek pod 1-ym dachem z drzewa w słupy gontami kryte.

26. Oficyna z drzewa w słupy, a w większej części w pruski mur i tynkowane z drzewa z kominami murowanymi, nad dach gontami kryty wyprowadzonymi.

27. Karczma murowana z zajazdem, z 2 a kominami murowanymi, nad dach gontami kryty wyprowadzonymi.

28. Kuźnia z drzewa w słupy postawiona gontami kryta, z mieszkaniem dla kowala o 1 kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

29. Czworaki z drzewa w słupy postawione, o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

30. Chlewy z drzewa w słupy słomą kryte.

31. Folwark z drzewa w słupy o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

32. Piwnica balami cembrowana, ziemią kryta.

33. Szopa z drzewa na takichże słupach z jedną ścianą tylną z desek, pod dachem słomianym.

34. Stajnie z drzewa w słupy gontami kryte.

35. Holendernia z drzewa w słupy słomą kryta.

36. Gołębnik na słupie drewniany.

37. Sernik na słupie drewniany.

38. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kółem okutym.

39. Spichrz z drzewa na podmurowaniu słomą kryty.

40. Stodoła o 2-chołklepiskach z wierzejami na przestrzał i spichlerz z drzewa w słupy wystawione słomą kryte.

41. Stodoła o jednym klepisku z drzewa w słupy postawiona.

42. Stodoła o 2-chołklepiskach z drzewa w słupy, wraz z taką szopą słomą kryte.

W stodołach mieści się młocarnia i sieczkarnia z fabryki Ewansa, a w szopie maneż cz. erokunny.

Ogrodzenia są sztachetowe, parkanowe lub z żerdzi.

B. Folwark Cyberowa Wola:

43. Stodoła o i-ym klepisku z drzewa w słupy murowane, z wierzejami na przestrzał gontami kryta.

44. Owczarnia i holendernia z drzewa w słupy murowane gontami kryta.

45. Gorzelnia murowana gontami kryta z 1 kominem wysokim, a drugim mniejszym bez aparatów.

46. Czworaki z drzewa w węgiel słomą kryte, z 1 kominem murowanym nad dach wyprowadzonym.

47. Obórka i chlewy z drzewa słomą kryte.

48. Czworaki z drzewa w słupy z kominem murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

49. Chlewy z drzewa w słupy słomą kryte.

50. Piwnica balami cembrowana ziemią kryta.

51. Studnie 2, jedna z żurawiem, druga z pompą drewnianą, obie balami cembrowane.

52. Mostek na strudze z drzewa.

C. Folwark i wieś Wólka-Grodziska:

53. Dwór z drzewa w węgiel o 1 kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym, z wystawką, przed sienią i piwnicą.

54. Stajnia i chlewy z drzewa w słupy słomą kryte.

55. Stajnia i wołownia z drzewa w słupy słomą kryte.

56. Drwalnia i obórka z drzewa w słupy słomą kryte.

57. Holendernia i owczarnia z drzewa w słupy z trzema wierzejami dwuskrzydłowymi.

58. Spichrz z drzewa w słupy słomą kryty na podmurowaniu.

59. Stodoła o dwóch klepiskach z wierzejami na przestrzał z drzewa w słupy słomą kryta.

60. Stodoła o 2-ch klepiskach z drzewa w słupy z taką szopą w której jest maneż.

61. Budka mała z desek zbitya.

62. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kulem okutym.

63. Ogród częścią fruktowy, częścią warzywny, około mórg 2 mający.

64. Młyn o 2-ch gankach z wietrznikiem, łącznie z domem dla młynarza z drzewa w słupy, z kominem murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym, z trzema kotłami.

65. Stodoła o 1 klepisku z obórką z drzewa w słupy.

66. Obórka i wozownia z drzewa w słupy słomą kryte.

67. Chałupa na wzgórkach z drzewa w słupy o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym, z przystawionym chlewikiem.

D. Wieś Kady.

68. Karczma z drzewa w słupy o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

69. Stodoła i obórka z drzewa w słupy słomą kryte.

E. Wieś Odranowa Wola:

70. Karczma z obórką z drzewa w słupy o jednym kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

71. Obórka z drzewa postawiona słomą kryta, zła.

F. Młyn wodny Stare zwany.

72. Młyn wodny o 2-ch gankach z mieszkaniem z drzewa w słupy gontami kryte z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym o 2-ch kołach, z kompletną mechaniką.

73. Stodoła z drzewa o 1 klepisku słomą kryta.

74. Stajnia, obórka i chlewy z drzewa w słupy pod jednym dachem słomą kryte.

G. Młyn Pułka.

75. Osada ta około wólk 3 powierzchni mająca z wszelkimi zabudowaniami należy prawem wieczystej dzierżawy do Heleny z Kowalskich Koptkowskiej, za opłatą czynszu do Jordanowic rocznie rsr. 67 kop. 50, w dwóch półrocznych ratach.

H. Miasto Grodzisk v. Grodzisk:

Miasto to po zniesieniu czynszów i uwłaszczeniu, oprócz propinacji, nie przynosi żadnych dochodów dla dóbr.

W teritorium jego są następujące zabudowania dworskie:

76. Kapliczka murowana z sygnaturką dachówką kryta.

77. Dom z drzewa w węgiel gontami kryty z dwoma kominami murowanymi nad dach wyprowadzonymi, do którego należy 200 pretów gruntu, dom ten ma być sprzedany Janowi Kostrzewa.

78. Wozownia z drzewa w słupy gontami kryta z chlewami pod jednym dachem.

79. Dom murowany w rynku pod N. 42, o parterze gontami kryty, o 3-ch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych, dom ten ma być także sprzedany Moszkowi Erlich; przy domu tym:

80. Wozownia i stajnia z drzewa w słupy gontami kryta.

81. Karczma z zajazdem z drzewa w słupy na podmurowaniu, od strony kolei stojąca,

gontami kryta, zajazd w części murowany, również gontami kryty, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych, w stanie opustoszałym.

82. Stajnia i 2 drwalnie z drzewa w słupy pod gontem.

83. Zabudowanie z drzewa w słupy tynkowane, pod parkiem Jordanowieckim stojące, gontami kryte, o jednym kominie murowanym nad dach.

84. Stajnia i obórka z drzewa w słupy gontami kryta.

85. Lodownia murowana ziemią kryta.

86. Łańcyk przy kole maszyn murowany, o parterze i piętze z piwnicami, z wierzejkami o czterech gankach wzniesioną w kondygnacji drugiego piętra, o pięciu kominach murowanych nad dach dachówką kryty wyprowadzonych, na wieży konduktor i chłogiewka wiatrowskazowa.

Po za lastem Jordanowieckim jest cegielnia składająca się:

87. Z pieca murowanego pod dachem z gontem.

88. Szopy do stawiania cegły gontami krytej.

89. I omu z drzewa o jednym kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

90. Studnia balami cembrowanej z żurawiem i kulem.

Oprócz tego znajdują się tu i inne urządzenia zmieniające się.

Na drodze z Jordanowic do młyna Stare i niedaleko niego:

91. Chałupa z drzewa z kominem murowanym nad dachem gontami krytym.

92. Kuchnia z drzewa w takiej słup.

93. Obórka z drzewa w słupy gontem kryta.

94. Kłosa o jednym sedesie z desek.

Zabudowania te są opuszczone i mają być własnością kupców lasu z możliwością ich rozebrania.

Obszerniejsze opisanie powyższych zajętych i zaareztowanych dóbr Jordanowic, znajduje się w akcie zajęcia usprzedaży dyrygującego Kazimierza Brzezińskiego, obrońcy przy Senacie, w Warszawie, przy ulicy Przejazd pod Nr. 659 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarii Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrzenie być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Piotrowi Gogolewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Błoniu, w temże mieście Gub. Warszawskiej zamieszkałemu i urzędującemu na ręce własne.

2. Augustowi Dobieleckiemu, Wójtowi gminy Wólka Grodziska, w tejże wsi w Powiecie Grodziskim O-gu Błonińskim urzędującemu, na ręce Edwarda Wolfram Pisarza gminy.

Obudom dnia 1 (13) Lutego 1868 r.

Wnieiono do księgi wieczystej powyższe zajętych dóbr Jordanowic w O-gu Błonińskim P-cie Grodziskim Gub. Warszawskiej położonych d. 8 (20) Lutego 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaareztowań w Kancelarii Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 15 (27) Kwietnia 1868 r.

Sprzedaż dyryguować będzie Kazimierz Brzeziński obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Lutego (4 Marca) 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na Tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Lutego (4 Marca) 1868 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu 2 ch publikacji zbioru objaśnień i warunków w dniu 15 (27) Kwietnia i 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 roku, Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do trzeciej publikacji na d. 13 (25) Maja t. r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Termin powyższy z powodu niepopierania subhastacji przez Leona Loewenberga spadł przeto na domaganie się:

1. Marji z Radwanów po Ewaryście Mokronowskim pozostałej wdowie w Warszawie pod Nr. 386

2. Marji-Anieli-Hieronimy 3-ch imion.

3. Marji-Elżbiety-Stanisławy-Anny 4-ch imion nieletnich usamowolnionych Mokronowskich, w małżeństwie Marji z Radwanów z niegdy Ewarystem Mokronowskim spłodzonych córek, w asystencji swej matki i kuratorki Marji z Radwanów Mokronowskich działających, w Warszawie pod Nr. 386 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Konstantego Borzewskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 554A. zamieszkałego obrane mających, po wydanym nakazie subhastacyjnym przez Komornika Markiewicza, w poszukiwaniu od Antoniego Mokronowskiego właściciela dóbr Jordanowic sumy rsr. 41.249 kop. 63¹/₁₀ z procentem od dnia 1 Lipca 1867 roku z mocy wyroku Trybunału

Warszawskiego z dnia 18 (30) Października 1863 r. dział majątku po Ewaryście Mokronowskim potwierdzającego, Trybunał wyrokiem z d. 25 Lutego (9 Marca) 1869 r. Marję z Radwanów Mokronowską wdowę Marję-Anielę Hieronimę i Marję-Elżbietę-Stanisławę Annę nieletnie, usamowolnione Mokronowskie, w asystencji swej matki, jako kuratorki działające, w prawa Leona Loewenberga do popierania subhastacji dóbr Jordanowic podstawił, a następnym wyrokiem z dnia 28 Marca (9 Kwietnia) t. r., termin do trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków na d. 18 (30) Kwietnia 1869 r. godzinie 10 z rana oznaczył.

Trzecia publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w dniu 18 (30) Kwietnia 1869 r.

Sprzedaż dyryguować będzie Konstanty Borzewski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym, którego zamieszkanie jak wyżej wskazane.

Radca Dworu Zgórski

Po odbyciu w terminie powyższym trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Jordanowic z przyległościami i należnościami, Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do przygotowania przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 3 (15) Czerwca 1869 r. godzinie 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń w Wydziale I Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja w terminie przygotowania przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 15.000 jako popierający sprzedaż postąpi, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od 2/3 części szacunku taksą przez biegłych wykazanego.

Warszawa d. 9 (21) Maja 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniu powyższym przygotowania przysądzenia w którym dobra Jordanowic z przyległościami przygotawczo Konstantemu Borzowskiemu Adwokatowi za sumę rs. 15.000 przysądzone zostały, Trybunał wyrokiem w d. 3 (15) Czerwca r. b. termin do ostatecznej sprzedaży powyższych dóbr na d. 17 (29) Lipca 1869 r. godzinie 10 z rana w Wydziale I Trybunału wyznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 49.536 kop. 77 jako 2/3 części szacunku taksą przez biegłych wykazanego.

Vadium rs. 10.000.

Warszawa d. 13 (25) Czerwca 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Z powodu wyniesionego sporu o zmianę warunków i nakazanie taksy Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 8 (20) Lipca r. b. zapadłym oddalając inne żądania oszacowanie dóbr Jordanowic nakazał na skutek założonej apelacji, Sąd Apelacyjny wyrokiem w d. 23 Lipca (4 Sierpnia) r. b. zapadłym, wyrok powyższy uchylił, szacunek dóbr Jordanowic na rs. 120.000 ustanowił i wyraził, że licytacja powyższych dóbr w terminie ostatecznego przysądzenia ma się rozpocząć od sumy rsr. 80.000, poczem Trybunał Cywilny wyrokiem na ilacją ekstrahentek subhastacji w d. 2 (14) Września 1869 r. zapadłym, termin do ostatecznej sprzedaży dóbr Jordanowic na d. 3 (15) Października t. r. 1869 r. godzinie 10 z rana wyznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziale I pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 80.000.

Vadium rs. 10.000.

Warszawa d. 8 (20) Września 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7036.
Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549A, zamieszkały, jako obrońca Agnieszki z Chojnackich primo voto Andryszevskiej, obecnie Michała Rajewskiego żony, czyli obojga małżonków Rajewskich, we wsi Wicławicach Okręgu Kowalskim zamieszkałych, wiadomo czyni i ogłasza, że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie z dat 3 (15) Kwietnia i 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. sporządzoną zostanie w drodze działów:

OSADA MŁYNARSKA,

Sokołówek, w terytorjum dóbr Izbiicy, w jurydykcji Sądu Pokoju w Kowalu, w powiecie Kolskim gubernji Kaliskiej położona, prawem wieczystej dzierżawy do sukcesorów Michała i Marjanny z Stażewskich, małżonków Chojnackich należąca, która składa się:

1. Zgruntu mórg 47 miary chełmińskiej.
2. Domu drewnianego.
3. Ogrodu owocowego.
4. Obory, chlewików, karmnika i obórki.
5. Stodoły z gliny.
6. Z młyna wodnego o 2 gankach z jagielnikiem ze służą.
7. Wiatraka zwyczajnego.

Szczegółowy opis znajduje się w taksie przez biegłego Jana Tobolczyka sporządzonej, a złożonej w Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I gdzie takowa, jako zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrane być mogą.

Współwłaścicielami tej osady są:

1. Wyżej wyrażona Agnieszka z Chojnackich 1-o voto Andryszevska, obecnie Michała Rajewskiego żona.

2. Franciszek Żychowicz obywatel, w mieście Kowalu Okręgu Kowalskim zamieszkały.

Po odbyciu pierwszego ogłoszenia z biuro objaśnień i warunków sprzedaży na dzień 8 (20) Lipca 1869 r. następnego, termin do drugiego ogłoszenia, a zarazem przygotowawczego przysądzenia wspomnianej osady oznaczony został na dzień 5 (17) Września r. b. godzinie 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549A, urzędującego w Wydziale I, przed W-nym Adolfem Kłodzińskim Sędzią Delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5.375, jako szacunku taksą wykrytego.

Warszawa d. 2 (14) Lipca 1869 r.

Kajetan Wałowski, Patron.

Po odbyciu w terminie powyższym drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, termin do stanowczej licytacji wyżej wyrażonej osady oznaczony został na dzień 3 (15) Października 1869 r. godzinie 5 po południu, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale I przed W-nym Adolfem Kłodzińskim Sędzią Delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5.375, jako szacunku taksą wykrytego.

Warszawa d. 6 (18) Września 1869 r.

N. D. 7069. Syndycy Tymczasowi Masy Upadłości Mozesa Winawer.

Podaje do publicznej wiadomości, iż począwszy od dnia 22 Września (4 Października) r. b. sprzedawane będą przez publiczną licytację różne towary i ruchomości w masie tej znajdujące się.

Licytacja odbywać się będzie w domu pod pod Nr. 969 przy ulicy Głogowej w domu zwanym Bazar, o godzinie 3 z południa.

Warszawa d. 13 (25) Września 1869 r.

A. Karwowski.

Obrunca Sądowy.

ZAPOZWY EDYKTALNE

I ŚLEDZCZE.

ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 7022. Судъ Исправительной

Полции I Отдѣленія въ Варшавѣ.

Проститъ разыскивать Карла Бекера, лѣтъ 50, католическаго вѣроисповѣданія поденщика жителя г. Варшавы, нынѣ по мѣсту пребыванія неизвѣстнаго, а въ случаѣ поимки арестовать и въ здѣшній Судъ доставить.

Г. Варшава, 12 (24) Сентября 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Над Сов. Доброчинскій.

Uprasza o poszukiwanie Karola Beker, lat 50 leżającego, katolika, wyrobnika, mieszkańca miasta Warszawy, obecnie z pobytu niewiadomego, a w razie ujęcia, o przyaresztowanie i odstawienie do Sądu tutejszego.

Warszawa d. 12 (24) Września 1869 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, Dobraczyński.

N. D. 6892. Судъ Исправительной

Полции въ Хенцинахъ.

Сия възымае Соб-ства Шмита б. чиновника при горныхъ Заводахъ въ Домбровѣ, неизвѣстно отсутствующаго, дабы по собственному дѣлу въ продолженіи 30-и дней считая съ настоящаго вызова, явился въ здѣшній Судъ или увѣдомилъ о мѣстѣ своего пребыванія, въ противномъ же случаѣ будетъ поступлено по закону.

г. Хенцины, 6 (18) Сентября 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья

Межеевскій.

Zapozywa Sobiesława Szmita b. urzędnika górniczego w Dąbrowie zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w własnym interesie najdalej w dniach 30 w Sądzie tutejszym stawiał się lub o teraźniejszym swoim pobycie dał wiadomość, po upływie bowiem tego terminu, podług prawa postępowania będzie.

Chęciny d. 6 (18) Września 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Mierzejewski.